

Občina Velenje — s podelitve priznanj ob 27. aprilu in 1. maju

»Imamo se na koga opretiti«

V občini Velenje je bila osrednja proslava v počastitev 27. aprila — dneva OF in 1. maja — praznika dela na večer pred ustanovitvijo Osvobodilne fronte slovenskega naroda v glasbeni šoli Frana Koruna Koželjskega v Titovem Velenju.

Na njej so podelili srebrna priznanja Osvobodilne fronte in srebrne znake Zveze sindikatov prizadevnim aktivistom, društvom in organizacijam.

Srebrna priznanja OF je predsednik občinske konference SZDL Velenje Pankrac Senčnik, ki je imel tudi slavnostni nagovor, podelil Francu Borovniku, Jožetu Čanču, Jelki Fužir, Alojzu Kikecu, Jožetu Kovaču, Bogomiru Melaniku, Vidu Peer, Antonu Močilniku, Francu Stefančiču, Stanetu Žuli, krajevni organizaciji ZRVS Kavče — Podkraj, KUD Ivana Cankarja Plešivca in Turističnemu društvu Šoštanj.

Srebrne znake Zveze sindikatov — podelila jih je predsednica občinske sindikalnega sveta Mira Videčnik pa so prejeli Rudi Boh, Zdravko Cvikl, Metka Gaberšek, Marjana Grobelnik, Alojz Hudarin, Martin Lah, Franc Mikec, Stefan Meršak, Milena Rožič, Nino Ošlovnik, Helena Perkovič, Erna Železnik,

Magda Žist, sindikalna konferenca OO ZS Tozd Jama Škale (DO RLV), konferenca Zveze sindikatov Gorenje sozd.

Precejšen del svojega govora je namenil predsednik OK SZDL Velenje Pankrac Senčnik problemom naše družbe, poudaril pa je: »Ne bi bilo prav, da ob priliki, kakršna je današnja, ostajamo samo na ravni visokih tem in splošnih problemov naše družbe. Obrnimo se v duhu časa za trenutek k sebi, dogajanjem, življenju in delu v naši občini.

Se vedno smo ponosni na vse, kar smo v hitrem razvoju povojne Jugoslavije dosegli. Ponosni smo na sorazmerno visok materialni standard naših občanov, ponosni na dobro sožitje vseh nas, ki smo prišli v to dolino tako različni, ponosni, da nosimo kot mesto Titovo ime in ponosni, da dosegamo primerljivo z drugimi dobre delovne rezultate na vseh področjih družbenega življenja in dela.

Pa vendar vsi nekako čutimo, da smo v omejenih naravnih danostih prišli v svojem razvoju do kritične točke, ko moramo razviti čisto pregledati našo dosedanja razvojno pot in se ob upoštevanju novih spoznanj, vprašati, kako naprej.

Opozoril je na težave, s katerimi smo se in se še vedno srečujemo v naši skupnosti, pa ob tem poudaril, najsi so ugotovitve še tako črnogledne, moramo naprej.

»In zmogli bomo, če bomo v procesih pričujoče demokratizacije našli dovolj ustvarjalnih moči, da zgradimo v občini novo kvaliteto življenja, kvaliteto proizvodnje in kvaliteto medsebojnih odnosov.

V omejenih naravnih okvirih naj bodo te misli prisotne vedno v nas, naj postanejo moto in gibal vsega našega ravnanja in dela...«

Nekaj misli je v svojem govoru nametil tudi dobitnikom priznanj: »Današnja proslava je namenjena tudi temu, da izkažemo pozornost in podelimo priznanja najzaslužnejšim občanom in društvom ter organizacijam, ki s svojim delom že dolgo vedno znova dokazujemo, da se imamo kot družba na koga opreti.

Lepo število zaslužnih občanov in delavcev bo samo danes prejelo ta odličja. Prištevimo jim dosedanje dobitnike in prištevimo tiste, s katerimi so ti sodelovali v poštenih htenjih popeljati voz družbenega napredka k visoko zastavljenim ciljem. Prešteto jih in prešteto še vse dobro misleče in delovne, ki stremijo po lepšem, boljšem in bolj človeka vrednem, pa bomo spoznali, da ob prevladni razuma, ni bojazni, ne za skupno jugoslovansko in ne za našo domačo, velenjsko bodočnost.«

Predsedstvo OK ZKS Velenje Diferenciacija takšna ali drugačna

Besedo diferenciacija v zadnjem času slišimo zelo pogosto, kar modna je že. V njenem pravem pomenu smo jo slišali na zadnji seji predsedstva OK ZKS Velenje, ko so delegati velenjske občine na zadnji konferenci slovenskih komunistov poročali o svojem delu in posebej poudarili, da je današnji trenutek odločilen za potrditev in dokončno uveljavitev zveze komunistov.

Nekoliko manj opredeljena je bila diferenciacija v nadaljevanju seje, ko so člani predsedstva obravnavali politično oceno stanja v Rdeči dvorani po neuspelem referendumu o združevanju z Gorenjem, kar je zrušilo poltretje leto prizadevanj za nadaljnji razvoj turistične dejavnosti v Šaleški dolini. Diferenciacije je bilo tu dovolj, ali pa ne. Edini član zveze komunistov v Rdeči dvorani je poslovodni organ, od 25 delavcev jih je glasovalo le 19, 13 jih je bilo proti, v Rdeči dvorani niso proti združitvi z Gorenjem, radi bi le enakopravno sodelovali, zato referendum ni uspel.

V Topolšici so nejevoljni, ker so edini upoštevali rokovnik in potegnili krajši konec. Paka je v »fazi čakanja«, Gorenje ni odstopilo od projekta, odreklo pa se je vloge nosilca. Tega preko noči ni moč pridobiti, projekt se že uresničuje in s tem moramo nadaljevati, sklepi zbor občinske skupščine so dokončni in obvezujoči, ob tem pa se je v razpravi pojavilo tudi vprašanje odgovornosti občinskega izvršnega sveta, kar je njegov predsednik odločno in ogorčeno zavrnil, osebno odgovornost poslovodnega organa Rdeče dvorane pa bo posebna komisija ocenila do 16. maja.

Uresničevanje koncepta se torej mora nadaljevati in člani so sprejeli ustrezna stališča, o politični odgovornosti nosilcev se zaradi polresnice z vseh strani niso opredelili, velikokrat pa se je v razpravi pojavil izraz, da je treba nekaj »razpucati«.

Včeraj je minilo osem let, odkar je umrl tvorec nove Jugoslavije Josip Broz-Tito. Ob 15. uri in 5 minut so zastali koraki milijonov Jugoslovancev po celi domovini, oglasile so se sirene, ki so nas spominale na velikega državnika, politika, revolucionarja, človeka, Tita.

Zasedanje zborov občinske skupščine

Skromna udeležba, velika molčečnost

Pred letošnjimi prvomajskimi počitnicami naj bi opravili svojo delegatsko dolžnost tudi delegati vseh treh zborov občinske skupščine. Pa so jo? Vsaj za delegate zbora združenega dela lahko trdimo, da niso dovolj dobro. Poleg skromne udeležbe so skoparili z besedami tudi tisti, ki so se zasedanja udeležili.

Ceprav so bile med 11 točkami dnevnega reda zbora združenega dela tudi osnutke sprememb in dopolnitev dolgoročnega plana občine Velenje za obdobje 1986 do 2000, predlog odloka o zaključnem računu naše občine za preteklo leto, obsežno poročilo o izvajanju davčne politike v velenjski občini v letu 1987 ter prikaz odmerjene višine davkov v primerjavi z letom prej, niso vzbudile med delegati nobenega zanimanja. Vse zapisane usmeritve v obrazložitvah ob koncu vsake točke so bile očito dovolj jasne in razumljive, saj jih drugače delegati ne bi sprejeli brez pripomb tako kot so jih. Če so pred

letom dni dvignili roke za uvedbo ukrepa družbenega varstva v delovni organizaciji Elektrokovinarska oprema, so na predpraznični zasedanju znova samo glasovali za njegovo prenehanje. »Zdravilo« jih niso številke in dejstva v poročilih o delu pravnomočnih organov, organov pregona in varstva pravice. S tem delegatskim molkom udeležencev zasedanja zbora združenega dela bi lahko končali poročilo o zasedanju, če ...

Če ne bi bilo odgovorov na delegatska vprašanja in pobude delegatov, pri obravnavi kateri so največ pozornosti namenili razvoju turizma in gostinstva naše doline oziroma o neodgovornem ravnanju vodstva Rdeče dvorane, ki se ne vključuje v zastavljen koncept in prizadevanja na tem področju. Zato so vodstvu Rdeče dvorane izrekli nezaupnico. Od slednjega pa hkrati zahtevali, da pripravi za naslednje zasedanje zborov poročilo o opravljenih aktivnostih na tem področju.

Dobitniki priznanj in drugi gostje med osrednjo proslavo (VOS)

Naš prvi maj — preživeli smo ga odlično

Veselo, praznično srečanje na Graški gori

Različno smo preživljali letošnje praznične dni ob obletnici ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda in v počastitev mednarodnega delavskega praznika. Nekateri doma, drugi na krajšnjih izletih v bližnjo okolico, tretji so si vzeli več časa in odšli kam dlje. Tudi različno dolgo smo jih nekateri dneve »pridelali, drugi samo toliko kot je praznik na koledarju, tretji pa ni toliko ne, saj so opravljali delovne obveznosti ...

Letos v središču Titovega Velenja ni bilo tako slovesno oziroma takšno praznično razporeditev kot pred letom dni. Dež ali bojazan pred njim je vplival, da je organizator — občinski sindikalni svet — odpovedal prireditve na predstavi in v Rdeči dvorani prvomajski ples, ki pa

tudi ni bil tako obiskan kot lani. Po hladnih in deževnih predprazničnih dneh pa smo bili na 1. maja dan vsi veseli, presenečeni, saj je bil dan lep sončen, takšen kot že dolgo ne.

Praznični dan so že po starem običajem naznanili godbeniki z igranjem budnic, pa močna kanonada ali strel iz močnarjev in kaj je lepšega kot sončan dan preživeti v naravi, na tradicionalnem srečanju delovnih ljudi in občanov na Graški gori, kjer se že nekaj let zbiramo občani Šaleške doline.

Tudi tokrat nas je prišlo veliko, tri ali celo štiri tisoč. Gotovo pa bi bilo obiskovalcev v nedeljo še precej več, če ne bi bilo prejšnje dni tako mrzlo. Organizator je tudi letos poskrbel za prevoz z avtobusi do Plešivca in za simbol prvega maja — rdeče mageljne, ki so jih podelili za spomin, ki je prišel na Graško goro. Večina iz-

med nas ali kar vsi smo najprej odšli po prvomajski golač in potem brezskrbno posedeli ob kramljanju.

Velenjski godbeniki so zaigrali nekaj koračnic, z igranjem Internacionalne pa so naznanili začetek krajšega priložnostnega kulturnega programa v spomin na boj delavcev za svoje pravice. Podrobno je spomin na zgodovino delavskega praznika obudila novoizvoljena predsednica občinskega sindikalnega sveta Velenje Mira Videčnik.

Zapeli so pevci »Kajuh«, učenci podružnične osnovne šole iz Plešivca so recitali nekaj pesmi o 1. maju, z minuto molka smo se poklonili spominu vseh padlih za delavske pravice in vsem žrtvam za svobodo, delegacija udeležencev srečanja pa je nato udeležence nageljala k spominu na Graški gori.

Občina Mozirje Slavje v Gornjem Gradu

— Osrednjo proslavo ob dnevu Osvobodilne fronte in 1. maju so letos v Gornji Savinjski dolini pripravili v Gornjem gradu. Številnim gostom in krajanom so prisrčen kulturni spored pripravili učenci tamkajšnje celodnevne osnovne šole in domači pevski zbor, na slovesnosti so podelili srebrna priznanja Osvobodilne fronte in srebrne znake sindi-

kata ter državna odlikovanja, slavnostni govornik pa je bil predsednik občinske konference zveze socialistične mladine Slovenije Franci Kotnik. Govornik je ob pomenu izročila Osvobodilne fronte slovenskega naroda posebej poudaril sklepe in smernice nedavne konference slovenskih komunistov.

(j. p.)

Občina Velenje-Bogat mesec mladosti

Priprave in sama izvedba programsko-volilne seje občinske konference ZSMS Velenje, vrsta športnih in kulturno zabavnih prireditev, obisk domačij na območju naše občine, pomembnih iz NOB so le del prireditve iz bogatega programa praznovanja meseca mladosti velenjskih mladincev. Nenazadnje sodijo v splet tudi odprta vrata Gorenja in Centra srednjih šol, pa sprejemi v mladinske vrste, razna srečanja, ...

Sicer pa bodo mladji velenjske občine, s katerimi namenijo največ področij dela in življenja. O njih bodo spregovorili za raznimi okroglimi mizami.

»Bistvo letošnjega praznovanja meseca mladosti,« pravi predsednik občinske konference ZSMS Velenje Bogdan Gregorin, »je, da občani občutijo ustvarjalnost mladih vsak dan in na vsakem koraku.«

Iz slavnostnega govora ob 1. maju na Graški gori

»Le z enotnostjo, poštenim delom, znanjem...«

Na srečanju delovnih ljudi in občanov na Graški gori je imela slavnostni govor novoizvoljena predsednica občinskega sindikalnega sveta Velenje Mira Videčnik, ki je najprej slikovito opisala praznični dan, ki ga spremlja: okrašeni kraji, transparenti, ognjeni zublji, rdeči nageljni v gumnici, v nebo kipeči mlaji, v pomlad odeta dišeča narava, kulturne prireditve, kanonada, delovne zmage, Internacionala...

Za tem pa je obudila spomin na zgodovino delavskega praznika: »Minevata 102 leti od tistega slavnega leta 1886, ko je bila na ulicah Chicaga prelita poštena delavska kri, zato ker so delavci strnili svoje zahteve v tri osmice: osemurni delovnik, osem ur počitka, osem urni prosti čas za kulturo in izobraževanje.

Močan je spomin na prvomajске Chicagske dni, milijoni in milijoni ljudi že desetletja praznujejo v spomin nanje dan borbe in slave.

Pri uveljavitvi delavskih zahtev je prišlo do krvavih obračunov, odpuštili delavce, smrtnih obsoj, doživljenjskih ječ — ljudje so umirali, a ideja živi še danes. Prvi maj je tako zrasel iz kapelj

delavske krvi — kot praznik borbe proti vsakemu nasilju in izkoriščanju človeka po človeku, za osvoboditev lačnih, revnih in ponižanih, kot praznik borbe za svobodo in večje pravice delavcev, za kruh, delo, domovino in svobodo, za pregled uspehov in nalog v prihodnosti, prežetih z duhom časa in potreb.

Prvi maj ostaja praznik vsakega in vseh skupaj tudi v najtežjih časih naše zgodovine — med NOB so ga praznovali v zaporih, v gozdov s pesmijo.

Po osvoboditvi je heroizem dela prežl široke množice ljudi, milijardne vrednosti v prostovoljnem delu naših ljudi so bile dane za napredek in razvoj domovine.

Nato je pogledala malo naprej, v leto 1990, ko bomo beležili stoletnico praznovanja 1. maja v Sloveniji, torej sto let boja našega delavskega razreda. Omenila pa je tudi letošnje pomembne obletnice — 50. obletnico prve konference KP Slovenije v Smilgovi zidnici in 50-letnico ustanovitve časopisa vodstva KP Jugoslavije. Spomnila se je tudi Borisa Kidriča, vizionarja novih poti za boljše življenje delovnega človeka, misleca, ki je hotel

spremljati življenje, razvijati višje, plemenitejše oblike človeških odnosov.

Poudarila je, da je bil 1. maj in takšen tudi ostaja, veličastni simbol razrednega boja delavskega razreda vsega sveta.

»Delovni ljudje bomo nadaljevali s cilji, ki so bili začeti v Chicagu, zvesti svoji neprekinjeni tradiciji boriti se za boljše življenje in humane ljudske odnose. Globoka ekonomska in politična kriza, razlašanje delavcev kot gospodarjev in upravljalcev družbenih sredstev, so se v današnjem času vrinili na glavni tir, obračunali bomo z vsemi, ki so nosilci težnj po nesamoupravnem urejanju odnosov tako tam, kjer delamo, kot v širši družbi. Nadaljevali bomo boje za odpravljanje vzrokov za zastoje v razvoju socialističnega samoupravljanja in razlik znotraj nas, do katerih prihaja zaradi odstopanj od načela vsakomur po rezultatih njegovega dela, razlike bomo priznali le kot plod boljšega dela.

Delo naj ne bo več nujno zlo in sramota, temveč neobhodna potreba in ponos vsakega državljanja, gibalo socialnega in kulturnega

napredka, z njim se ne morejo okoriščati tisti, ki ne delajo.

Pri nas ni delo na oblasti. Ljudje smo nezadovoljni, še vedno nismo uresničili odločanja o življenjskih vprašanjih, o lastnem in skupnem razvoju, o preseženem delu. Izmed vseh parol izbrskajmo le eno in to uresničimo: DELU ČAS IN OBLAST. Strnimo svoje vrste v akcije, prežete z duhom časa in potreb, doživljajmo naša hotenja kot skupna, za bogatejša, bolj demokratična, delu in človeku bližja. Potrebni so nam premiki v glavah in srcih! Prvi maj postaja boj za višje, drugačne cilje. Ostaja kot dan, ki še vedno zelo različno razkriva sodobni svet in probleme posameznih dežel. Tudi naše razmere zahtevajo, da izbojujemo preboj iz gospodarske, politične in moralne krize, iz ukrepov, omejitev in predpisov. Ta preboj iz obročev krize je mogoč le z našo enotnostjo, poštenim delom, z znanjem — osvobodimo se občutka brezizhodnosti in nezaupanja. Naše delavske misli in hotenja se danes prepletajo prek vseh kontinentov sveta, kajti vsem delavcem nam je skupno delo, težnja po napredku, miru, svobodi in sreči. Jasno in odločno zastavimo na-

Mira Videčnik, predsednica OS ZSS Velenje

še delo v naši delavski organizaciji — od osnovnih organizacij in organov zveze sindikatov v korist utrjevanja položaja delavcev ter samoupravnega delegatskega odločanja in v odvisnost od interesov delavcev. Pogled in delo usmerimo tudi v lastno delovno okolje. Dajmo naše konkretne predloge, kakšna naj bo ustava, kako naj deluje naša delavska organizacija.

Tudi s tem bomo delovno in vsebinsko obogatili praznovanje našega 1. maja.

Pogledala je tudi v prihodnost in poudarila, da smo pred tretjo tehnološko revolucijo. Zato naj bo po njenih besedah 1. maj tudi praznik naše prihodnosti, naj torej ne ostane le praznik samo za slavljenje doseženega, ampak za slavljenje dela samega.

Graška gora — nekateri so začeli prihajati zelo zgodaj in jim tudi harmonika ni bila pretežka...

Takole pa je prišlo (se pripeljalo) nekaj Konovčanov

Razporeženo je bilo na Graški gori zares na višku. Za to so poskrbeli pripravljavci programa, ki niso pozabili na razvedrilo, pa tudi vreme je bilo obiskovalcem naklonjeno. Sonce je prijetno grelo, zato se nikomur ni mudilo domov. Obsedeli smo ob prijetnih zvokih ansambla Vesna, ob kramljanju s prijatelji, znanci. Spet smo dokazali, da si takšnih in podobnih srečanj želimo, da se radi srečujemo, izmenjamo besede o prazniku, pa o vsakodnevnem življenju. S tem pa krepimo tudi prijateljstvo. Če smo prijatelji, pa je vse, seveda tudi praznovanje, mnogo lepše!

...tudi pot na trim pohod — na Lesjakov hrib ne!

Spet imam značko več!

Prvomajsko srečanje prenesli na papir Mira Zakošek, Stane Vovk in Boris Zakošek.

Mlaji, kresovi

Praznično je bilo tudi po krajevnih skupnostih. Praznika so slavili s postavljanjem mlajev, kresovanjem, ponekod, kot na primer v krajevni skupnosti Škale, pa so hkrati proslavili tudi krajevni praznik.

Ljudje so se zbirali spontano in prav tako prijetno preživeli nekaj trenutkov ob postavljanju mlajev, ob gorečem kresu.

Tudi v Hrastovcu so postavili visok mlaj. Zbralo se je staro in mlado, ženske in otroci — vsakdo je dodal nekaj. Moški in fantje svoje moči pri dvigovanju lepe smreke, ženske so prinesle jedajo in seveda tudi pijačo, najmlajši so sami od sebe povedali pesmico o prvem maju, nekdo je prinesel harmoniko in slavje ob prazniku je bilo takšno kot se spodobí.

(vos)

Skupščina občine Velenje — predsedstvo — april 1988

Cilji in razvojna strategija občine Velenje

Skupščina občine je sprejela filozofijo kvalitete dela, kvalitete življenja in kvalitete odnosov kot temeljno načelo delovanja in razvojnega odločanja vseh subjektov in struktur v občini Velenje. »Program Q« opredeljuje v duhu sprejete filozofije prioritete cilje in razvojno strategijo občine na osnovi srednjeročnega in dolgoročnega družbenega plana.

I. RAZVOJ GOSPODARSTVA

A. DOLGOROČNI CILJI:

1. Vsa blagovna proizvodnja mora biti v najvišjih kakovostnih razredih. Ne glede na nihanja v jugoslovanski ekonomski politiki bo stalen cilj prodati na tujem čim večji delež proizvodov in storitev. S kakovostjo poslovanja in produktivnostjo dela si mora vsaka OZD iz naše občine zagotoviti dohodkovni položaj, ki jo bo v vseh pomembnih kazalnikih gospodarnosti uvrščal nad povprečje njene podskupine dejavnosti v SRS.

2. Občinsko gospodarstvo bo zavestno in načrtno skrbelo za svoje programsko prestrukturiranje. Največjo odgovornost za prestrukturiranje nosita Rudnik lignita zaradi količinske omejenosti zaloga premoga in Vegrad zaradi poseganja v prostor, zaradi predvidene dolgoročne recesije gradbeništva in zaradi omejenosti pri pridobivanju kadrov za svojo dejavnost.

B. OPERATIVNI CILJI:

1. Odprava žarišč preteklega in možnega bodočega slabega gospodarnosti z nadaljevanjem razvojne sanacije Veglase in EKA, z uvedbo sanacijskega postopka v Tovarno usnja Šoštanj, z analizo poslovanja in s potrebnimi ukrepi v komunalnem gospodarstvu in z izpeljavo koncepta razvoja gostinske in turistične dejavnosti.

2. Urejanje ekonomskega položaja rudnika in termoelektrarne ter izdelava ekonomskega in socialnega scenarija za življenje in razvoj občine v pogojih trajno zmanjšane proizvodnje premoga.

3. Ustanavljanje družbenih in zasebnih obratovalnic drobnega gospodarstva.

C. STRATEGIJA:

1. Vsi gospodarski subjekti bodo v tekočem poslovanju, še bolj pa v razvojnih načrtih, upoštevali omejitve in možnosti lastnih in skupnih poslovnih in razvojnih virov in omejitev, ki jih predstavljajo predvsem:

- kadrovski potenciali
- prostor in življenjski okolje
- materialna osnova.

2. Uresničevali bomo notranjo preobrazbo podjetij in celotnega družbenega življenja z uporabo znanja, z informatizacijo in fleksibilno organizacijo poslovnega procesa, z razmejitvijo odgovornosti za pripravo, za sprejemanje in za izvajanje poslovnih odločitev.

3. Zagotovili bomo bistveno večje delovne učinke strokovnega in režijskega kadra s sistemom načrtovanja in normiranja dela, z uveljavljanjem konkretne skupinske in osebne odgovornosti za rezultate dela in z dejansko uveljavitvijo nagrajevanja po doseženih rezultatih dela.

4. Ustvarjali bomo pogoje in vzdušje za uveljavljanje načela: »Kdor ne zna, naj se nauči, kdor ne zmore ali si ne upa, naj naredi prostor sposobnejšim in pogumnejšim, kdor noče, mu moramo dati slovo.«

IV. UKREPI

1. Savinjsko šaleška gospodarska zbornica bo izdelala projekt razvoja drobnega gospodarstva in bo ob sodelovanju celotnega gospodarstva ter s podporo Izvršnega sveta, ustvarjala pogoje za njegov razvoj.

II. PROSTOR, ŽIVLJENJSKO IN DELOVNO OKOLJE, BIVALNA KULTURA

A. DOLGOROČNI CILJI:

1. Sanacija degradiranega okolja in preprečevanje novih virov degradacije.

2. Zagotavljanje optimalne naseljenosti v omejenem prostoru, ki ga imamo na voljo. Nova naselja in soseske bodo načrtovane in grajene celovito s primerno gostoto prebivalcev in s potrebno infrastrukturo, tako da bodo v njih zagotovljeni pogoji za kvalitetno življenje in za visoko bivalno kulturo.

B. OPERATIVNI CILJI:

1. Izdelava celovitega prostorskega načrta občine, ki bo usmerjal in omejeval posege v prostor (industrija, obrt, stanovanjska gradnja, objekti družbene standarda in infrastrukture) prednostno in medsebojno usklajeno za večja naselja in za nastajajoča nova naselja v skladu s koncepcijo policentričnega razvoja.

2. V razvoju komunalne in druge infrastrukture in v stanovanjskem gospodarstvu prioriteta vzdrževanju, revitalizaciji in adaptacijam obstoječih objektov in naprav, boljši izkoriščenosti že poseljenega prostora ter izgradnji manjkajoče infrastrukture pred novimi posegi v prostor.

3. Smotrna sanacija ureznih na osnovi strokovno izdelanih krajskih zasnov ugrezninskega območja in dosledno uresničevanje že izdelanih in sprejetih programov sanacije onesnaženega okolja.

C. STRATEGIJA

1. Prostor in okolje kot razvojno danost in omejitev bomo uporabljali smotno in načrtno, izključili stihijnost, improvizacije inčasne rešitve.

2. Skrbeli bomo za bivalno kulturo (čistoča, urejanje prometa in parkiranja, hortikultura, pločniki in druga področja za pešce, javni red) z aktivno vzgojno in kaznovno politiko in z zagotavljanjem potrebnih finančnih sredstev brez dodatnega obremenjevanja gospodarstva (neposredno v breme lastnikov in uporabnikov stanovanj in poslovnih prostorov).

D. UKREPI:

1. Radikalno bomo očistili in obdržali čista vsa mesta, naselja in zaselke v občini ter delovno okolje v vseh OZD in vseh zasebnih obratovalnicah z uporabo vseh razpoložljivih in po potrebi uvedbo novih pooblastil in zadolžitve ustreznim službam (komunalne organizacije, inšpekcijske službe, postaja milice ...)

2. Zgradili bomo centralno čistilno napravo komunalnih odpadkov Šaleške doline in uredili potrebna odlagališča za industrijske in komunalne odpadke. Vse onesnaževalce, ki še niso izdelali programov ekosanacije, bomo na osnovi ekološke bilance zavezali, da to storijo še v letu 1988.

III. ZAPOSLOVANJE IN DEMOGRAFSKA STRUKTURA

A. DOLGOROČNI CILJI:

1. Dvig izobrazbene strukture zaposlenih, ki pomeni temeljni pogoj za kvaliteto razvoja ter za višji nivo zadovoljevanja socialnih in kulturnih potreb.

2. Trajno ustvarjanje pogojev za produktivno zaposlovanje lastnega generacijskega priliva.

B. OPERATIVNI CILJI:

1. Dosledna pogojenost vsake nove zaposlitve s takojšnjo zagotovitvijo minimalnega bivalnega standarda.

2. Evidentiranje in ureditev podstanovskih razmerij

C. STRATEGIJA:

1. Vodili bomo načrtno in načelno štipendijsko politiko ter diplomantom vseh šol omogočili ustrezen pripravniški staž.

2. Preprečevali bomo neomejeno solidarno pokrivanje posledic neustrezne zaposlovalne politike z iskanjem zakonitih možnosti za izterjavo večji prispevkov za zagotavljanje družbenega standarda s strani tistih organizacij, ki kršijo dogovorjeno zaposlovalno politiko.

3. V obstoječih kapacitetah samskih domov bomo z adaptacijami skrbeli za bistveno višji bivalni standard z enopostelnimi sobami, potrebnimi skupnimi prostori za pripravo hrane, za kulturo, izobraževanje, rekreacijo in razvedrilo. S takšnim standardom bomo omogočili, da lahko samski domovi služijo kot začasno bivališče tudi za deficitarne strokovne kadre, ki jim bo občinsko gospodarstvo nudilo zaposlitev.

D. UKREPI:

1. Pri zaposlovanju novih delavcev bomo upoštevali celovito družbeno ceno delovnega mesta in dajali prednost kandidatom s stalnim bivališčem v občini Velenje ali v dosegu dnevnih migracij. Za pridobitev nujno potrebnih deficitarnih visoko strokovnih kadrov bodo OZD zagotavljale kadrovska stanovanja.

2. Zmanjšali bomo potrebe po novih zaposlitvah z aktiviranjem notranjih kadrovskih rezerv, s prekvalifikacijami in s preizkušanjem delavcev iz OZD s tehnološkimi višji v OZD, ki so soočene s pomanjkanjem delovne sile.

3. Uveljavili bomo dosledno kontrolo zaposlovanja neposredno s poslovnega nivoja vseh OZD in usposobili pristojne občinske službe za oblikovanje in nadziranje kadrovske strategije ter za formiranje in kontrolo delovanja lokalnega »trga delovne sile«.

IV. ZNANJE IN IZOBRAŽEVALNA POLITIKA

A. DOLGOROČNI CILJI:

1. Politiko razvoja izobraževalne dejavnosti v občini po obsegu in vsebini prilagajati svetovnim in lastnim dolgoročnim razvojnim ciljem in potrebam in doseči bistvene spremembe pri spreminjanju količinsko naravnane izobraževalnega sistema v sistem, ki mu bosta osnovni usmeritvi kvaliteta znanja ter formiranja za kvalitetno delo potrebnih delovnih navad.

2. Izločena kriterija ne samo za pridobitev, ampak predvsem za ohranitev položaja posameznika v delitvi dela znotraj OZD, bosta:

— z delovnimi rezultati nenehno preverjano in potrjevano znanje in delovna uspešnost kot izvedbeni pogoj.

— stopnja strokovne izobrazbe kot formalni pogoj.

3. Realno moralno in materialno vrednotenje produktivnega, na znanju temelječega delovnega prispevka vsakega delavca k skupnim fizičnim in finančnim učinkom poslovanja OZD, bo izpodrinilo sedanjo dvoletno družbeno prakso, ki priznava večjo moralno vrednost fizičnega dela, hkrati pa, ne glede na kvaliteto, omogoča pavšalno boljše nagrajevanje vsakega administrativnega in režijskega dela.

B. OPERATIVNI CILJI

1. Uveljavitev funkcionalnega izobraževanja kot nujne za doseganje večjih delovnih učinkov in višje kvalitete v delovnih rezultatih.

2. Uveljavitev projektne organizacije dela in vodenja kot metode za uveljavljanje in sproščanje ustvarjalnih sposobnosti in delovnih zmognosti strokovnega kadra.

3. Racionalna in hitra izgradnja 7. osnovne šole in potrebnih prostorov srednješolskega centra.

C. STRATEGIJA:

1. Celoten sistem organizacije dela, nagrajevanja, sankcioniranja neopravljenih ali slabo opravljenih nalog bomo uravnavali tako, da bo spodbujal preobrazbo v ustvarjalno, učeno se družbo, v kateri bodo posamezniki stimulirani vlagati pridobljeno znanje v svoje delo.

2. Spremenili bomo politiko dodeljevanja stanovanj, tako da bomo omogočili in stimulirali priliv visoko strokovnih kadrov in preprečevali njihov beg iz občine.

D. UKREPI:

1. Odprava uporabe z delom pridobljenih delovnih zmognosti kot instrumenta za višjo analitično oceno in s tem višji osebni dohodek, ne glede na dosežene delovne rezultate posameznika. V tem smislu je potrebno sprejeti samoupravne akte, ki urejajo nagrajevanje.

2. Strokovni službi Savinjsko šaleške gospodarske zbornice in Občinske skupnosti za zaposlovanje bosta s skupno interdisciplinarno projektno nalogo opredelili načine, poti in sredstva za odpravo primanjkljajev tehničnega kadra v občinskem gospodarstvu.

V. ZDRAVSTVO IN SOCIALNA POLITIKA

A. DOLGOROČNI CILJI:

1. Zagotovitev trajne stabilizacije socialno varnostnih razmer in kvalitetnega zdravstvenega varstva z uravnoveženim gospodarskega in demografskega razvoja občine, kar je pogojeno s popolno spremembo ravnanja v uresničevanju zaposlovalne politike.

2. Zagotovitev materialnih in kadrovskih pogojev za kvaliteten razvoj osnovne in specializirane ambulantne dejavnosti v Zdravstvenem centru, v Topolšici pa za specializiran bolnišnični oddelek za pljučne in srčne bolezni na najvišjem strokovnem nivoju.

3. Organizacije združenega dela bodo z visoko produktivnostjo, s poslovno uspešnostjo in z ustreznim sistemom delitve osebnih dohodkov zagotavljale svojim delavcem osebne dohodke, ki bodo njim in njihovim družinam zagotavljali socialno varnost. Socialno varstvene pomoči bodo namenjene tistim kategorijam občanov, ki trajno ali začasno nimajo možnosti, da bi si z delom zagotovili pogoje za življenje.

3. Medsebojno bomo ločili uporabo sredstev za enostavno in razširjeno reprodukcijo.

B. OPERATIVNI CILJI:

1. Odprava dosedanje prakse, ko sistem zdravstvenega varstva v nesprejemljivem obsegu omogoča reševanje socialnih in drugih problemov in neupravičen beg z dela stotinam zaposlenih dnevno.

2. Pospešitev uresničevanja dogovorjenega koncepta razvoja in delovanja obratnih ambulant.

3. Hitra in racionalna izgradnja prizidka zdravstvenega doma v Titovem Velenju in ohranitev dogovorjenega statusa bolnišničnega oddelka v Topolšici.

C. STRATEGIJA

1. V razvoju zdravstvenega varstva bomo dajali prednost preventivni dejavnosti, čemur morajo biti podrejena materialna vlaganja, organizacija dela ter kadrovska in izobraževalna politika Zdravstvenega centra.

2. Uveljavljati celovite kriterije socialne politike z enotno evidenco socialnovarstvenih pomoči in z dodeljevanjem pomoči v funkcionalnih oblikah glede na socialni status družine in ne glede na status zaposlenega posameznika.

D. UKREPI:

1. Zdravstveni center bo reorganiziral službo stalnega dežurstva v občini v skladu z izdelanim konceptom. V politiki zaposlovanja bo upošteval občinske usmeritve o prednostnem zaposlovanju domače populacije. Z restriktivno zaposlovalno politiko glede na kritičen dohodkovni položaj zdravstva bo aktiviral notranje rezerve v organizaciji dela in izkoriščenosti delovnega časa in tako ohranil dosežen nivo osebnih dohodkov zaposlenih.

2. Vse OZD bodo v sodelovanju z zdravstvenimi organizacijami izdelale in začele uresničevati programe odkrivanja in sankcioniranja neupravičenih bolniških izostankov z dela.

VI. STANOVANJSKI STANDARD IN KOMUNALNA INFRASTRUKTURA

A. DOLGOROČNI CILJI:

1. Podreditev stanovanjske politike kadrovski politiki in zmanjšanje vpliva socialnih kriterijev na dodeljevanje stanovanj.

2. Vzpostavitev neposredne odgovornosti družbenih lastnikov za način uporabe in vzdrževanost stanovanjskega fonda.

B. OPERATIVNI CILJI:

1. Uveljavitev ekonomskih stannarin in ekonomskih cen komunalnih dobrin ne glede na ravnanje drugih občin v Sloveniji in Jugoslaviji.

2. Uveljavitev takšnih diferencialnih cen komunalnih storitev in toplotne energije, ki bodo s povečanimi prispevki za razširjeno reprodukcijo sankcionirale in s tem preprečevale prekomerno porabo.

C. STRATEGIJA

1. Zastavili bomo odločne akcije za spremembo zakonodaje, ki štiti neodgovorno uporabo stanovanj in omogoča celo »dedno« prenašanje stanovanjske pravice v družbenih stanovanjih na sorodnike.

2. Usklajevali bomo vsebino planov SIS gospodarskih dejavnosti z družbenim planom občine in zagotavljati sinhronizirano uresničevanje planov posameznih dejavnosti.

D. UKREPI:

1. Temeljito bomo razmejili oziroma spremenili funkcije planiranja, izvajanja in nadzora pri izgradnji in vzdrževanju stanovanjskega fonda in komunalne infrastrukture.

KOMENTAR NAMESTO ZAKLJUČKA

Predloženi program pomeni poskus, da z uporabo filozofije kvalitete opredelimo jasne dolgoročne in kratkoročne cilje ter strategijo in ukrepe, ki naj nas popeljejo kakor bližje tem ciljem. Če se bo programa prijel ponujeni popularni naziv »PROGRAM Q«, bo to eden od znakov da smo ga sprejeli za svojega.

Iluzorno bi bilo pričakovati, da bo program takoj enolično razumljen in da bo požel enoglasno odobravanje. Zato naj si ob njem dovolimo kratek komentar. Najprej jasno povejmo, česa avtorji s programom zanesljivo ne želimo doseči:

1) Ne želimo, da bi bil program še en papir več, ki bi kot sestavni del neke procedure opravil svojo vlogo že s tem, ko je nastal in bi se potem pozabljen znešel v predalih.

2) Ne želimo, da bi opredelilve v programu aktivirale kakršne koli nepotrebne obrambne mehanizme.

3) S programom ne želimo vsem in vsakomur v tej občini kratko malo predpisati, kako naj se vede in kako naj ravna v svoje in skupno dobro. Zato tudi nismo sistematično obdelali vseh področij življenja in dela. Nikjer, na primer, ni niti besedice o kulturi in telesni kulturi, ker menimo, da tisti, ki se s temi dejavnostmi ukvarjajo zato, da bi se uveljavili, počnejo to z dovolj žara in entuziazma, tisti ki želijo le bolj polno preživeti svoj prosti čas, pa imajo za to tudi brez našega programa dovolj kvaliteten možnosti. Iz takšnih in podobnih razlogov se marsičesa manj ključnega za naš bodoči razvoj preprosto nismo dotaknili.

In kaj vendarle želimo in upamo s Programom Q doseči?

1) S programom želimo najti tiste vzroke, s katerimi je bilo v preteklosti očitno možno premakniti naše ljudstvo, da se je s praviimi sredstvi, to je s svojim delom in s svojim znanjem, borilo za boljše življenje.

2) Želimo, da bi program pomenil izziv za vse tiste, ki jim ni vseeno, kakšno bo jutri življenje v Šaleški dolini.

3) Želimo, da program ostane odprt za vse dobroamerne pobude in dopolnitve da pa se vendar tudi po razpravah, ki jih bomo v vseh sredinah vodili o njem, za nobeno ceno bistveno ne podaljša in da zaradi ljubelega miru ne podleže zahtevam po sicer običajni diplomatski uglasjenosti in nejasnosti.

4) Želimo, da se vsak občan poistoveti vsaj z nekaj cilji Programa Q, ali pa si, spodbujen s cilji tega programa, postavi svoje cilje, ki bodo vpeti v isti moto — moto kvalitete.

Čeprav smo člani predsedstva, opirajoči se na lastne izkušnje in spodbujeni z zaključki nedavne konference občinske organizacije ZK, ure in ure tehtali misli in besede, ki sodijo ali ne sodijo v ta program, si ne domišljamo, da je program lahko dober sam po sebi. Zavedamo se, da lahko njegovo kvaliteto izmeri samo odziv vseh subjektivnih sil te občine. Program bo toliko več vreden, kolikor več občanov se bo moglo in hotelo z njim poistovetiti.

Predsednik
Skupščine občine Velenje
Drago Sulek

Medtem, ko so nekateri kar malo opustili pripenjanje z varnostnim pasom v osebnem avtomobilu, lahko trdimo, da veliko število voznikov in sopotnikov odklanja uporabo varnostnega pasu od nekdaj. To potrjujejo tudi akcije, ki jih delavci milice in člani SPV izvajajo občasno kot preventivne akcije. Večina voznikov ni privezanih in tudi mnjenja so, da ni koristno, zlasti se na področju mest in naselij.

Toda, študije, ki so jih napravili v tujini ter žalostne posledice, ki jih doživljamo na naših cestah, govorijo uporabi varnostnega pasu v prid. Milica in preiskovalni organi ob vsaki prometni nezgodi analizirajo vzroke za nastanek nezgode. Ugotovitve kažejo, da so poškodbe voznikov in potnikov praviloma težje in težje, kadar ni bil uporabljen pas. Tem podatkom moramo verjeti tudi zaradi zakonskega določila, ki pravi, da morajo biti osebe na sprednjih sedežih avtomobila med vožnjo pripete z varnostnim pasom. Za otroke na zadnjih sedežih

PROMETNI SVETOVALEC

se priporoča namestitve posebnega sedeža z varnostnim pasom. Otroci do 12 let starosti ne smejo sedeti na sprednjih sedežih(!).

Zelo priporočljiva je kombinacija namestitve vzglavnika (ob uporabi varnostnega pasu), ki ima nalogo, zaustavi povratni sunki glave ob naletu v oviro (avtomobil, stabilno oviro). Proizvajalci varnih avtomobilov izdelujejo sedeže z vgrajenimi ali oblikovanimi vzglavniki že serijsko.

Voznik je dolžan opozoriti sopotnike, da se privežejo z varnostnim pasom še pred pričetkom vožnje. Pripenjanje med vožnjo (to velja še zlasti za voznika) je nedopustno in skrajno nevarno, ker začasno onemogoča upravljanje vozila in preglednost. Brez vake vrednosti je tudi pripenjanje »v žep«, kot to počnejo nekateri, da bi preslepili milicnike.

Zakon o temeljnih varnosti v cestnem prometu, ki bo predvidoma sprejet v letošnjem letu, bo rigorozno »podražil« kazni za prometne prekrške. Smešno nizka kazen (zdaj 500,-) bo po vsej bistvenosti dražja delovala bolj »vzgojno« saj bo opustitev takšnega ukrepa (pripenjanja z varnostnim pasom) veljala tudi desetkrat več. Toda, to ni pravi motiv za ohranjanje življenj, ki jih nemalokdaj izgubljamo na cesti zaradi nediscipline in samovolje. V pomladnih dneh, ko se povečuje frekvenca prometa, bodo delavci Postaje milice poostreno nadzorovali

Občina Velenje

Izostanki z dela zaradi bolezni, nesreč in nege

DO, DS, TOZD	Popr. 1987	Febr. 1988
DO TEŠ		
— TOZD TEŠ I.	4,85	4,26
— TOZD TEŠ II.	4,32	3,45
— TOZD Vzdrževanje	4,98	5,46
— TOZD Inženiring	2,85	4,00
— DSSS	3,19	5,72
DO RLV		
— TOZD Jama Pesje	9,27	8,15
— TOZD Jama Preloge	11,12	11,79
— TOZD Jama Škale	10,44	8,96
— TOZD Priprave	8,63	9,94
— TOZD Jamske gradnje	7,91	5,10
— TOZD Jamski transport	9,63	8,92
— TOZD Jamska mehanizacija	6,02	6,03
— DS Zračenje	6,46	7,20
— TOZD Klasična	4,60	6,26
— DS Kopalnica	8,29	8,00
— TOZD Zunanja dejavnost	6,64	8,82
— TOZD Mizarstva dejavnost	7,26	7,53
— TOZD Gradbena dejavnost	6,83	7,58
— DSSS RLV	3,90	3,06
— TOZD Izobraževanje	7,67	6,35
DO ESO		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3,61
— REK, DO APS	2,92	3,76
— REK, DO Tiskarna	6,34	5,46
— REK, Družbeni standard	7,08	7,53
— REK, DS Zavarovanje	2,48	2,77
— REK, DSSS SOZD	4,70	5,11
DO SIPAK		
— TOZD SIPAK	4,73	3,84
DO GORENJE		
— TOZD Strojni obrati	6,96	6,07
— TOZD Elektro obrati	2,94	
— TOZD Vodov. topl. obrati	5,09	4,30
— TOZD Krovsko-ključ. obrati	9,47	7,41
— DSSS ESO	3,29	3

Konjeniški klub Mozirje

Iz Gornje Savinjske doline v Dalmacijo

Precej daleč nazaj je obdobje, ko so člani konjeniškega kluba Mozirje navduševali številne ljubitelje tega lepega športa in dejavnosti nasploh. Dejavnost kluba je bila dovolj pestra, seveda pa so bila za oči najbolj privlačna konjeniška tekmovanja v Mozirju, na katerih obiskovalcev ni manjkalo. Zaradi takšnih ali drugačnih razlogov je kasneje dejavnost v klubu močno usahnila, zmanjkalo je zagnanosti in še česa. Zdaj so člani kluba krenili na drugačno in, kot vse kaže, zelo obetavno pot.

Na zadnji seji skupščine kluba so namreč temeljito ocenili delo v preteklem obdobju in vsebinske zasnove delovanja bistveno spremenili. Sklenili so delo kluba postaviti na trdne temelje, mu zagotoviti nemoteno poslovanje, osnova za to pa je vključevanje v gospodarstvo, predvsem turistično. To sicer ni novost, saj je to ena najpomembnejših smernic, ki so jo sprejeli že na ustanovni skupščini kluba, niso pa je doslej uresničili. Novost je turistični inženiring konjeniškega kluba za Dalmacijo.

Zakaj pravzaprav Dalmacija, če je turistična ponudba Gornje Savinjske doline že dolga leta več kot skromna, ob vseh darovih narave, ki na tem področju ni

skoparila? Konjenišvo z vsemi oblikami svoje dejavnosti je za turistično ponudbo vsekakor še kako zanimivo in tudi to je bilo zapisano v začetnih smernicah. Žal vključitev v ponudbo občine in regije ni uspela, zato je bil klub prisiljen svoje delovanje usmeriti v širši jugoslovanski prostor. Škoda, saj so tudi gostje in poslovni partnerji že zdavnaj potrdili, da je Gornja Savinjska dolina idealna za takšno obliko ponudbe, ki je poleg tega v svetu zelo cenjena in dosega zares visoke cene. Pripravljenosti ne v občini in ne v regiji ni bilo, žal pa takšne ponudbe ne omogočajo tudi ostale turistične, gostinske in druge zmogljivosti.

Možnosti je bilo torej treba poiskati drugje, seveda tam, kjer so bili takšno ponudbo z veseljem sprejeli. Najprej se je to zgodilo v znanem turističnem naselju »Zaton« blizu Zadra. Problemov pravzaprav ni bilo, niti s prostori, niti s potrebnimi naložbami in seveda niti s konji, opremo, potrebnimi strokovnjaki, kar vse je klub delno imel, ostalo pa si je zagotovil z dolgoročnimi pogodbami o sodelovanju z znanimi jugoslovanskimi konjeniški klubi in vzrejnimi središči, kot so Karadždžovo, Džakovo in Novi Sad.

Turistični inženiring konjeniškega kluba bo torej v svoji pravi obliki in pomeni zaživel v začetku junija v naselju Zaton. Ponudba v Zadru bo zajemala jahalni del z desetimi vrhunskimi jahalnimi konji, tu bo osem vprežnih konj za vožnje s kočijami, sem spada organizacija športnih prirediteljev, ki naj bi tudi pripomogle k uveljavitvi novega konjeniškega središča.

Posebna novost je tudi posebna prodajalna s konjeniško opremo in spominki. Zlasti slednji so zanimivi, saj želijo člani kluba njeno ponudbo obogatiti z izvrstnimi izdelki domače in umetne obrti, zato bodo veseli sodelovanja vseh, ki jih to zanima. V vsej tej ponudbi bodo s konji in opremo sodelovali člani že omenjenih klubov iz Vojvodine, seveda pa tudi člani mozirskega kluba, ki so lastniki konj ter kočij in se bodo poleti izmenjevali v Zatonu. Letošnja sezona bo trajala od začetka junija do konca septembra, v Mozirju pa so prepričani v uspeh. Samo v Zatonu letuje 8.000 gostov, v veliki večini so to tujci, na širšem področju Zadra pa se mudi kakšnih 110.000 gostov, med katerimi je gotovo veliko ljubiteljev konj in konjeniškega športa, ki so prišli v tem delu Dalmacije ni bilo. Po uspešnem začetku v Zadru načrtujejo podobna središča tudi na ostalih področjih v Dalmaciji.

Pomemben dodatek k delovanju kluba je vzrejna dejavnost. V Gornji Savinjski dolini ima prednost vzreja haflingerjev in delno konj noriške pasme, oboje pa potreba turizma ne zadovoljuje. Zato so si v Lokah pri Mozirju zagotovili vzrejo konja Noniusa, ki je najprimernejši za turistično ponudbo, glede na svoje lastnosti pa je primeren tudi za nekatera kmečka opravila in šport. Pri tem je z veseljem priskočil na pomoč vzrejni center Karadždžovo, ki je že prispeval lepega žrebca te pasme, v prihodnje pa bodo na podlagi dolgoročne pogodbe v Mozirju pridobili že nekaj kobil te pasme.

Celovitost svoje ponudbe želijo v prihodnosti zagotavljati tudi z izdelavo in prodajo majhnih avtomobilov, ki bodo v več in manjših služili za najrazličnejše potrebe. V zvezi s tem sodelujejo z ustreznimi kopirsko delovno organizacijo, s konjeniški klubi in vzrejnimi središči, najpomembnejši poslovni partner pa je zadrška sestavljena organizacija Jugotanker. Vse to naj bi seveda utrdilo položaj kluba in mu zagotovilo pogoje za nadaljnje uspešno delovanje. Obet za to so že sklenjene pogodbe z vsemi partnerji o poslovno-tehnični sodelovanju.

J. Plesnik

Nonius je lepote in ob pogledu nanj lahko samo uživamo

V tej stavbi bo v zadarskem turističnem naselju Zaton kaj kmalu posebna prodajalna konjeniške opreme in lepih spominkov

Pri Arnežnikovih bodo praznovali 50-letnico poroke

Zlato obletnico skupnega življenja bosta Mihael in Marija Andrejč praznovala v krogu svojih sinov, snah, hčera, zetov, vnukov, pravnukov, drugih sorodnikov in prijateljev v najlepšem letnem času. Gotovo pa se bo spominjalo ta čas nanju tudi na tisto stočje planinskih prijateljev, kajti njuna domačija je ena izmed točk ob Saleški poti. Doslej se je pri njih ustavilo že več kot 3200 popotnikov. Jubilanta hranita veliko pisem in razglednic, ki so jih poslali planinci iz domovine in celo tujine. Prav gotovo zato, ker so bili deležni velike pozornosti Arnežnikovih. Tako se namreč reče pri hiši po domače. Njihova hiša ni bila leta 1974, po naključju izbrana za postajališče popotnikov in jim zaupana planinska vpisna knjiga. Arnežnikov dom je prijetna kmečka hiša, okrog katere je vrsta gospodarskih poslopj. Domačija leži na sedlu, kamor se pride lahko peš ali pa z avtomobilom po cesti.

Arnežnikov ata Mihael in mama Marija sta človeka, ki si vedno vzameta čas za pogovor. Iz njih žari neizmerna ljubezen do življenja, veje optimizem in hotelje po napredku. Obiskali smo ju, in pogovor je stekel o tem in onem. Spoznavam ju že 10 let in vsak pogovor z njima me obogati. Sogovornika navdušuje njuna toplina, mir, modrost in duhovna moč. Tokrat smo se pogovarjali bolj podrobno tudi o njunem življenju. Življenju, ki je bilo polno veselja, odrekani, trpljenja, uspehov, žalosti, hrepenenja po lepšem, polno ljubezni in skrbi, ki je bilo prepleteno s trdim delom, žrtvami in zadovoljstvom ob uspehih. Vse to ju je povezovalo ne le kot moža in ženo, temveč tudi kot življenjska sopotnika — tovariša in prijatelja, ki si delita dobro in hudo že 50 let. Naša jubilanta sta Mihael Andrejč, rojen

16. 8. 1900 in Marija Andrejč, rojena 4. 10. 1912. leta, doma s Podgorja 168 pri Slovenj Gradcu.

Pa spoznajte delček njunega življenja še vi...

Na domačiji, ki meri s travniki vred 10 ha, gospodarja zdaj že eden izmed sinov s pridno ženo in štirimi vnuki. Ker je zaposlen v Gorenju, mora doma potem še krepko poprijeti za delo. Kolikor moreta pomagata seveda tudi jubilanta. V glavnem redijo govejo živino in svinje, nekaj dohodkov pa jim prinaša tudi gozdarstvo. Mlada bosta ob starem domu postavila novo hišo. »Dela nikoli ne zmanjka,« pravi gospodinja Marija in nas povabi v dnevno sobo. Kot bi mignil, že zadiši po kavi; na mizo pa prinese Mihael ribezovo vino — njegov pridelek. Vse to in domače dobrote, ki jih mama Marija ponudi, kaže, da že oba nekoliko vznemirjena pričakujeta domači praznik, praznik, ki ga dočakajo le redki srečni pari. Marija prisede. Za trenutek se pozdravimo še z mladim gospodarjem Dolfom in snahom Marjetko, pa ju že delo kliče.

Mi pa z jubilantoma nadaljujemo pogovor v topli in prijetni sobi, kjer je vse urejeno kot vedno. Na oknih bujno rastejo lončnice. Skozi okno pošilja pomladansko sonce še poslednje žarke. Zunaj že brsti sadno drevje. Pes, ki je privezan na verigo z laježem opozarja nase in na mladež, ki se igra na dvorišču.

Ko ju vprašamo kako bosta slavila, za trenutek utihneta. Spomin seže nazaj na 22. februar, ko sta se »vzela«. Oči se zaiskrijo, lica se raztegnejo v srečen nasmeh. Nisva mislila, da bova dočakala zlato poroko, pravita. Otroci in vnuki ter pravnuka se še posebno veselijo tega dogodka. Hočejo, da se pri teh letih še

enkrat poročiva. Oče Mihael bo kmalu star 88 let, mati Marija pa 76. Oba sta čila in zdrava. Na njunih obrazih ne najdeš gub. Recepta za dolgo življenje sicer ni pravita, vendar pa k dobremu počutju pomaga zdrava kmečka hrana, čist zrak, mir, domači čaji, potrpljenje, razumevanje, pa tudi delo, počitek in razvedrilo. Pa tudi humor in glasbo imata rada, saj sta vedra človeka. Mihael in Marija pravita, da sta bila tudi kot fant in dekle rada vesela. Gospodinja Marija se spominja, kako je bilo včasih po vaseh veselo. Ob vsaki priliki so se pele slovenske narodne pesmi.

Vesela sta, če je zdravje pri hiši in kadar ju obiščejo sinovi in hčere s svojimi družinami. Njima se je rodilo 10 otrok, zdaj pa imata že 17 vnukov in 2 pravnuka. Pred 11. leti se jima je ponesrečil sin. To je bil za vso Arnežnikovo družino hud udarec. Toda čas celi rane. Kadar se zberejo doma vsi, takrat je veselo. Posebno sta srečna in vesela naša jubilanta Mihael in Marija. Takrat topla starševska dlan boža kuštrave glave vnukov. Najmlajši pa jima zlezejo v naročje.

Sonce se že nagiba v zaton, ko Mihaelova in Marijina pripoved, kot film odkriva njuno življenjsko pot. Gospodinja pa nenehno skrbi, da bi se v njuni družbi počutili kar najbolje.

Ata Arnežnikov pripoveduje, da je bila hiša tedaj, ko se je rodil, nekoliko drugačna. V šolo je bosopetil v Podgorje. Toda je kmalu je moral odrasti, kajti kot 15-letni deček je pomagal materi, potem ko je moral oče na vojsko. Z 18. leti je oblekel vojaško suknjo. Poslali so ga na bojišče, od koder se je po 9 mesecih, k sreči, živ vrnil. Z 21. leti je moral spet k vojakom. Odslužiti je moral 1-letni vojni rok. Vrnil se je do-

mov. Ker doma ni bilo zaslužka, se je zaposlil kot tesar in tesaril do 37. leta. Leta 1938 mu je oče izročil posestvo. Spoznal je Marijo in jo prosil za roko. Tudi ona je bila kmečka hči, vajena trdega dela. Začela sta gospodariti. Dela ni manjkalo. Trdo sta morala delati, še zlasti, ker takrat ni bilo strojev. Bližala se je vojna tudi nam. Nemci so okupirali našo ozemlje. Ko so prodirali k nam, je bil Mihael vojak stare jugoslovanske vojske. Po treh dneh bojov so ga skupaj z drugimi ujele. S transportom so ga kot vojnega ujetnika odpeljali v Nemčijo.

»Tam,« pravi, »sem bil več lačen kot sit. Opravljati je moral težka dela na avtocesti in še na nekem kmetijskem posestvu. Na prošnjo žene so ga 12. marca 1942. leta pustili domov.« Povezal sem se s partizani. Pogosto so se oglašali na najinem domu. Toda bili smo izdani in aretirali so me 19. 5. 1943. leta. Zaprt sem bil v Slovenj Gradcu 3 tedne. Ob zasliševanjih niso od mene nič izvedeli, zato so me prenesli v mariborske zapore. Tam so bila zasliševanja povezana z grožnjami, klofutami in trpinčenjem. Pa

kljub temu nisem »vedel« nič. Obsojen sem bil na smrt in nato odpeljan v taborišče Buchenwald št. lagerja 96026; jaz pa sem postal številka 30094. Številko ima zapisano na skatli, v kateri hrani dokumente in spominske fotografije. Ogledujemo si tri velike in skrbno urejene albume fotografij. Na prvi strani Mihael vojak, lovec, kolesar, Marija pa dekle, na sredi pa 50 let stara poročna fotografija. Sledijo še druge, ki spominjajo na posebne dogodke pri Arnežnikovich.

Tudi mama Marija je imela težko mladost, »saj mi je umrla mati, ko sem bila stara komaj 12 let,« pravi. »Šest otrok je ostalo brez matere, zato se je moj oče vnovič poročil. Dobili smo drugo mamo, ki nam je dala še 3 polbrata. Na rodnem domu sem bila do 26. leta. Na kmetiji je bilo dela veliko. Od kar sem se pred 50 leti poročila sem tukaj doma. Toda le 3 leta sva bila poročena, ko se je začela 2. svetovna vojna. Ker sva z možem pomagala partizanom so tudi mene aretirali. Prizanesli niso niti otrokom. 7. 6. 1943. leta so prišli po-

so se mu oddolžili tudi predstavniki krajevne skupnosti, občine, sosednjih društev. Na slovesnosti so bili prisotni tudi nekdanji ustanovitelji društva. Omenili smo, da so v lanskem letu dosegli kopico dobrih rezultatov na občinskih in področnih gasilskih tekmovanjih tako s članskimi kot

tudi s pionirskimi desetimi. Sploh pa namenajo posebno skrb ravno mladim, kajti za dobre bodoče gasilce moraš ravno z mladimi delati sistemsko in načrtno.

In še z nečim se lahko pohvalijo; če ne bi bilo marljivosti ter zagnanosti, potem tudi ne bi bilo v društvu vseh gasilskih avtomobilov, nove opreme ter velikega in lepega gasilskega doma. Dokončno ga bodo predali svojem namenu ob letošnjem prazniku krajevne skupnosti Smartno. Ze sedaj pa so skoraj v celoti urejeni notranji prostori ter večnamenska dvorana, kjer bodo med drugim našla svoj prostor tudi številna društva in družbenopolitične organizacije kraja.

Se sva klepetala s Francem, stvari in dogodkov je bilo toliko, da vseh enostavno ne moremo zapisati. Toliko se imajo akcij pred seboj in smelih načrtov turistiški gasilci skupaj s Francijem in radi bi jih čimveč uresničili. Zelo radi bi še dopolnjevali strani in vsebino svoje kronike, ki so jo izdali ob jubileju društva v posebnem biltenu in ki je hkrati neponovljiv pomnik gasilstva nekega kraja in obdobja.

Zatorej, uspešno in smelo v novo desetletje gasilci Turške vasi!

Besedilo in slika: Silvo Jaš

Julijana Hočevar

Janez Zore, predsednik občinskega komiteja za družbene dejavnosti

»Interventna zakonodaja težav ne rešuje, ampak odлага«

O družbenih dejavnostih v zadnjem času veliko govorimo in pišemo. Gotovo ne brez razloga. Težave našega gospodarstva se namreč vse bolj in bolj odražajo tudi na tem področju. Vprašanje, kako zmanjšati razkorak med velikimi potrebami in majhnimi zmognostmi, ima svoj odgovor: s prestrukturiranjem tako gospodarstva kot tudi negospodarstva. Le to zagotavlja kakovost življenja in dela.

O nerožnatem položaju sisov negospodarskih dejavnosti ter o prizadevanjih za doseganje ciljev smo se pogovarjali s predsednikom komiteja za družbene dejavnosti občine Velenje Janezom Zoretom.

● **Kakšen je vaš pogled na stanje v družbenih dejavnostih naše občine?**

Janez Zore: »Z opredeljitvijo vloge in pomena družbenih dejavnosti za razvoj ter kakovost življenja, s spremenjeno miselnostjo o njihovi potrošnosti, smo v občini dosegli pomembne premike na tem področju. Žal, je položaj družbenih dejavnosti posledica gibanj v gospodarstvu. Količinsko rast programov je v preteklosti narekovala rast prebivalstva, zaposlitev, otrok, ... Mislim pa, da smo ob tej fizični rasti premalo naredili za kakovost. Smo ob koncu razvojne poti in naprej je treba drugače? Zakaj? Med drugim tudi zaradi neskladij med potrebami in zmognostmi, ki postajajo vse večje. Praksa je pokazala, da omejitve in interventni zakoni za reševanje vprašanj pri tem niso učinkoviti. Treba je najti primernejšo pot. Vendar ne tako, ki bi naše združeno delo še bolj obremenjevalo. Po prispevkih iz bruto osebnih dohodkov je naša občina že sedaj na četrtem mestu v republiki, po prispevkih iz dohodka pa na dvajsetem. Ob tem je treba povedati tudi to, da smo v zadnjem mesecu precej dvignili prispevne stopnje. V drugih občinah so se odločili prav nasprotno.«

● **Kakšno je trenutno stanje v negospodarstvu?**

Janez Zore: »Samoupravne investicijske skupnosti družbenih dejavnosti so lanske programe v celoti uresničile. Sprašujemo pa se lahko, kako kakovostno. V to leto so namreč prenesle milijardo 500 milijonov dinarjev primanjkljaja. Z zadnjim povišanjem prispevnih stopenj bomo slednjega kolikorotno pokrili, če ... Če ne bi bilo interventne zakonodaje, ki dovoljuje zbiranje sredstev v tem letu na osnovi lanskoletne realizacije. Morda nam bodo v pomoč resolucijsko zapisane usmeritve v katerih smo zapisali, da je osnova za zbiranje denarja v tem letu dovoljena skupna poraba. Vrsto težav pa bi mnogo lažje rešilo, če bi dosegli v republiki diferencialen pristop pri izračunu skupne porabe.«

● **Za našo občino večkrat uporabimo besedo specifična. Ali jo lahko tudi za družbene dejavnosti?**

Janez Zore: »Prav gotovo. Ta izvira iz strukture gospodarstva, kjer prevladuje energetika in z njo nerešeni družbenoekonomski odnosi. Če se naše združeno delo na nek način vklaplja v republiške tokove, gredo družbene dejavnosti po svoje. Zelo odstopajo od republiškega poprečja, na katerega so bolj ali manj naravnava določila interventne zakonodaje. Povzročila pa so jih zaposlitvena in demografska gibanja pri nas. Samo lani se je na primer število prebivalcev v občini povečalo za trikrat kot znaša republiško poprečje. Posledice tega bomo zagotovo občutili šele čez nekaj let. Takih in podobnih pojavov bi lahko še naštevali.«

● **Že nekaj let, sploh pa predlani in lani, ugotavljamo v kako nezavidljivem položaju so negospodarski sivi. V občini ne zberemo niti po interventni zakonodaji dovoljenih sredstev.**

Janez Zore: »Vsaka interventna zakonodaja je zlo in prav nič življenjska. Z njo stvari ne rešujemo, ampak odlagamo. Skozi krajše obdobje, devetih desetih mesecev, depresivno vpliva na zbiranje sredstev za družbene dejavnosti, nato se v dveh mesecih sprosti in tako nam zmanjka časa za nadomestitev izgubljenega. Pa še na nekaj je treba opozoriti. Interventna zakonodaja specifičnosti ne priznava, ampak seka po preki. Prav zaradi tega je ena od nalog naše družbenopolitične skupnosti doseči v republiki drugačen pristop pri obravnavi obveznosti do drugih.«

● **Smo ena od občin, ki solidarnost daje. Na drugi strani pa ugotavljamo, da vse več sisov negospodarskih dejavnosti ob koncu leta izkazuje izgubo. Ali je resnica v tem: koliko smo neumni, koliko plačujemo?**

Janez Zore: »Mislim, da je pri tem treba najprej opozoriti na bistveno povečanje sredstev za republiške programe. V okviru globalne skupne porabe je leta 1985 znašal delež za te 4 odstotke, leto kasneje že 10, letos pa bomo morali zanje odmeriti že 12 odstotkov. Tako so se obveznosti naše občine za skupne programe — solidarnost, vzajemnost in skupne naloge — povečale za trikrat, nalog pa imamo prav toliko, če ne še več. Ni dobro, da se krog

prejemnikov solidarnosti širi, in da so nekatere v boljšem položaju kot dajalke. Ponovna proučitev kriterijev in njihovih sprotno preverjanje je zato več kot nujno. Odgovor na drugi del vprašanja: iz raznih subjektivnih in objektivnih vzrokov v preteklosti smo odsliskovali dejanskega stanja v velenjski občini. Kljub temu ne morem povsem soglašati z vašim mnenjem, da plačujemo toliko kot smo neumni. Rekel bi: plačujemo toliko, kolikor smo neumni. Solidarnost je gotovo potrebna, vendar mora temeljiti na drugačnih temeljih. Na takih, ki bodo poštena in pravična, in ki bodo upoštevala materialne možnosti tistih, ki solidarnost dajejo. Če smo v stiski s prostorom na področju izobraževanja in zdravstva, je to na nek način treba uveljavljati.

● **Katero so vaše najpomembnejše usmeritve za izboljšanje stanja na tem področju. Kaj bi morali narediti čimprej in kateri so dolgoročni cilji?**

»Ne morem trditi, da naše družbene dejavnosti niso kakovostne. Gotovo bi se dalo tu še kaj narediti. Čimprej se moramo lotiti prestrukturiranja gospodarstva, spremeniti odnos do družbenih dejavnosti, tretja stvar pa so umne spremembe znotraj teh samih. Pred kakršnikoli spremembami pa je treba ugotoviti dejansko stanje, primerjati naše dejavnosti z dejavnostmi drugih občin, na osnovi analize pa izdelati ukrepe in jih dosledno uresničevati. Cilj pri tem mora biti: ob enakem ali celo manjšem deležu večja kakovost. Najlažje bomo to dosegli z odpravljanjem neracionalnosti, krčenjem programov, kakovostno prestrukturiranje pa bomo morali spodbuditi s drugačnim načinom financiranja. Svobodna menjava dela lahko določene sredine uspeva. Preliv sredstev mora zato biti pri tem odvisen od kakovosti, ki jih bodo družbene dejavnosti uporabnikom dajale.«

-top-

Odločeni za strokovno pot

Konec aprila so se sešli na skupščino Zveze varnostnih inženirjev in tehnikov SR Slovenije v Topolšici v hotelu Vesna predstavniki desetih društev, ki združujejo člane, ki se ukvarjajo z varstvom pri delu in sorodnimi strokovnimi nalogami. Dve leti je bil sedež te zveze v občini Velenje, kjer deluje tudi aktivno društvo varnostnih inženirjev DVIT Titovo Velenje.

Ko so se »varnostniki« posvetovali o nujnih nalogah, uspehih in problemih v delovanju na tem strokovnem področju, so vsi brez izjeme zatrjevali, da se je delo teh republiških teles pomembno okrepilo, da pa je zaradi pomanjkanja denarja, še večkrat pa pomanjkljive varnostne in samozaščitne kulture, še mnogo hudih posledic, ki dodatno bremenijo gospodarstvo in življenjski standard zaposlenih. Ob prisotnosti republiškega inšpektorja dela, direktorjev obeh slovenskih inštitutov za varstvo pri delu (Maribor, Ljubljana) ter delavcev iz proizvodnih organizacij dela, je stekla skupščina bolj kot pomemben strokovni posvet, ki bo odmevno deloval še na prihodnji sklic izvršilnih organov zveze ter strokovnih ustanov, ki se ukvarjajo z varstvom pri delu.

Ob koncu so za novega predsednika izvolili Janka Verheja iz Maribora (kjer bo za dveletni mandat sedež ZDVIT), sprejeli smernice programa dela ter podelili (prvič) nekaj priznanj za dolgoletno, strokovno delo ter razvoj na področju varstva pri delu. Priznanje je prejel tudi predstavnik DVIT Titovo Velenje, Jože Miklavc iz Delavske univerze Velenje.

P. M.

Kompas Mozirje Nove oblike turistične ponudbe

Lepote Gornje Savinjske doline, število njenih gostov in njena ponudba, so obrabljene zadeve in ne kaže posebej razglabljati o njih. Velja pa omeniti, da Kompasova poslovalnica v Mozirju v sodelovanju z ostalimi nosilci turistične ponudbe letos pripravljajo nekaj novosti, navidez sicer manjših, pa za to področje pomembnih. Penzionizem gostom namreč letos ponujajo dodatne rekreativne programe in organizirane izlete, ogledne in druge oblike turistične ponudbe. Sem sodijo kopanje v termalnih kopališčih, obiski Savinjskega gaja, valjivi nakupi v industrijskih prodajalnah Elkraja in Gorenja — Mali gospodinjski aparati, baročna katedrala v Gornjem gradu in podobno.

Se bolj razveseljive so ostale novosti. To je na prvem mestu kajak šola v Juvanju kjer si lahko spodobite opremo in se pod vodstvom vrhunskih vadiateljev spustite po brzicah Savinje. Pri znanem naravnem spomeniku Igla bodo alpinisti vsako nedeljo popoldne prikazovali načine plezanja, za »običajne« ljubitelje narave pa bodo na voljo obiski hribov in gora, tudi pod vodstvom izkušenih planskih vodnikov. Oživili in okrepili bodo tudi predstavitev ljudskih običajev, kot so podkone in podobno. Vsi programi so prilagojeni mladim in starim, obsegajo pa ponudbo za konec tedna ter tedenske in štiritajndnevne pakete. Z izvajanjem so pričeli že med prvomajskimi prazniki, prostor pa se v Gornji Savinjski dolini še vedno najde.

j. p.

PROSTI STREL • PROSTI

Skakanje v prihodnost

Vedno bolj glasne zahteve po pravni državi imajo korenine v splošnem in skoraj že popolnem kršenju zakonov v naši družbi. Paradoks je v tem, da o odgovornosti, spoštovanju zakonov itd. govorijo najvišji predstavniki oblasti že desetletja, zdaj pa, ko jim je pritegnila »baza«, je postalo vse skupaj sumljivo. Včasih komu te zahteve ljudi zasrmdijo kar po kontrarevoluciji. Čuditi se nehamo takrat, ko spregledamo, da so zahteve po pravni državi principieline — spoštovanje (tudi slabih) zakonov mora veljati za vse enako. Torej ne le za izčrpane delavce, ki v fabriki izmaknejo sveder in vrečko žebelj in bezposelne lumpe, ki vdrejo v vaško trafiko, ampak tudi za one, ki jim uspeva bankrotirati cela republiška gospodarstva.

Priznati je treba, da je naša današnja zakonodaja na meji razuma, v takšnih okoliščinah pa ljudstvo s simpatijami spremlja postopke, ki so sicer nezakoniti (saj vendar ne spoštujejo neumnih zakonov!), toda delujejo za narodov blagor. Kdo bi lahko na primer nasprotoval gradnji neke osnovne šole, pa čeprav ni vse po »reglicah«? Tak bi bil kmalu proglašen za lokalnega sovražnika države in še sam bi se čez nekaj časa pokesal, ko bi uvidel, da je bilo objekt le potrebno zgraditi. Problem torej ni v nezakonitosti, ampak v dejstvu, da se za prednostno listo potrebnih kršitev zakonov ne odloča javno, temveč za zaprtimi vrati. Posledica tega dejstva je, da se zakoni kršijo stihijno, nesistematično, neurejeno — skratka, neorganizirano. Kršenje ni optimalno učinkovito! To pa bi bilo nujno, saj denarja dejansko primanjkuje.

V tako majhni upravni enoti kot je občina, bi se bilo lahko in nujno dogovoriti za prednostni vrstni red naložb, ki štrlijo čez današnjo neumno zakonodajo. Da bi bilo to mogoče in nujno, se da pokazati na konkretnem primeru.

Na grajskem hribu rastejo skalnice. Početje zagnanih članov skalnega kluba, gradbenega odbora in RLV je mogoče opazovati s simpatijami, saj obuja spomin na postrvovalno prostovoljno delo in nam v vsesplošni apatiji dokazuje, da je mogoče tudi nemogoče. Da je počenje nezakonito, pri vsem skupaj (kot rečejo) niti ni tako zelo pomembno. Pa vendar, da ne bi kdo očital, da se strelja s plašilno pištolo, nekaj podatkov:

Skalnice, ki rastejo na hribu nimajo lokacijskega in gradbenega dovoljenja, za območje grajskega hriba ni sprejet ureditveni načrt (zdaj je šele v javni razpra-

vi!!!), ni znan investitor, ni narejen investicijski načrt, niso znani viri sredstev ipd. V gradbenem odboru pa sedijo prav tisti ljudje, ki so dolžni skrbeti za zakonitost! Vse skupaj bi bilo v pravni državi dovolj za temeljit poseg SDK, inšpekcijskih služb in ostalih organov pregona. Pa pri tem naštevam sploh nismo omenili dejstva, da za gradnjo ni soglasja Zavoda za spomeniško varstvo in ga tudi verjetno ne bo, saj so grad in grajske vedute zaščiteni kot spomenik prve kategorije — o kakšnem v nebo štrlečem kupu železa in plastike ne more biti govora. Gre, skratka, za popolno in eksemplarično črno gradnjo v središču socialističnega mesta. Zgane pa se nihče. Niti lastnik gradu in nanj zaščitnega pogleda, torej Kulturni center Ivan Napotnik. Vzrok za molk je gotovo v tem, da je tveganje veliko. Prvič, šušlja se, da denar prihaja iz čudnih virov; drugič v gradbenem odboru kot rečeno sedijo pomembni in vplivni občani; tretjič, smo v času, ko je najpomembnejša identifikacijska točka slovenstva šport in še posebej smučanje in skakanje. Tisti, ki bi glasno ugovarjal tej evforiji, tvega, da ga ljudstvo označi za narodnega izdajalca.

Toda časi se bodo spremenili. »Investitorjem« bo zmanjkalo denarja, poguma in volje, nam pa bo ob prvovrstnem in zaščitenem kulturnem spomeniku slovenskega pomena ostal železoplastičen bastard. Sanj o novem slovenskem skalnem središču bo konec, »investitorji« pa se bodo skušali od teniških igrišč preko skalnic prestaviti kam drugam.

Toda, kot rečeno, skalnice vzemimo le kot primer neumne načrtovanja porabe denarja, ki se ga ne da zakonito plasirati v infrastrukturo. Morali pa bi se dogovoriti za demokratično dogovarjanje o naložbah, ki se bodo financirale iz nezakonitih virov. Gre namreč za strahovita sredstva. Zgolj urejanje komunalnih zadev okoli skalnic bi namreč stalo približno 100 starih milijard dinarjev! Mogoče bi za te lepa sredstva ljudje v tej občini želeli in hoteli kaj drugega. Npr. dokončanje 7. osnovne šole, prizidek k Centru srednjih šol, prizidek k Zdravstvenemu centru, h knjižnici ...

Vsedomo se torej tudi mi na znameniti vlak »demokratizacije« in skušajmo pokukati v zaupne materiale »investitorjev« in »gradbenih odborov«. Oni bodo prispevali vednost o tem, kako najti denar, demokratična javnost pa jih bo naučila z njim pametno gospodariti.

U. HRUST

Kamenica Makedonska — Pesje

Da se znae — da se ima

Po prekratki noči smo naslednjega dne, v soboto, 12. marca ob 10. uri, imeli prvo TV vajo, na kateri smo morali svoje nastope omejiti na točno predpisan čas. Takoj po vaji pa smo si šli ogledat rudnik in tovarne. Tudi tu smo doživeli presenečenje. Vsi so nas hoteli videti, v vsako tovarno so nas želeli, mi pa smo imeli do naslednje vaje samo nekaj ur časa. Pred vsako tovarno nas je pričakal prvi človek, direktor, in nas pozdravil. Povsod so nam postregli s skromno zakusko — po njihovem, za nas pa je bilo to kar kosilo in smo le težko zaužili vse dobrote. Predvidevam, da smo bili domov grede potem nekoliko težji kot ob prihodu v Kamenico.

Zvečer je sledila še ena vaja in potem še spoznavni večer z gostitelji in gosti, brez otrok seveda. Pela sta nam dva znana makedonska pevca Smilja Andonovska in Risto Uzunov, ki sta zaradi nas prišli v Kamenico. Plesni običaji so tu nasprotni našim. Na melodije narodne glasbe se pleše le znamenito makedonsko kolo ORO in to nepretrgoma in v nedogled. Počasi, a zanesljivo smo se tudi mi vključili v njihov ples,

in če smo bili prvi večer nerodni, smo bili boljši že naslednji dan. Žal pa na sobotnem družabnem večeru nismo mogli pokazati vseh svojih kvalit, kajti v nedeljo nas je čakala TV oddaja.

Ob 9. uri zjutraj smo bili že v dvorani, na »vroči probi«, kot so jo imenovali gostitelji. Mladi tamburaši so prvič nastopili brez not in šlo je. Med vajo je potekalo tudi tekmovalno v streljanju in namiznem tenisu med krajevnimi skupnostima. V streljanju so zmagali domači, v namiznem tenisu pa mi.

TV oddaja je bila direktna za vse jugoslovanske TV centre. Kasneje smo zvedeli, da žal ni bilo tako. Oddaja DA SE ZNAE — DA SE IMA je stekla ob 13.05, namesto ob 13. uri. Že tistih pet minut je bilo sumljivih. Sklepali smo, da gre za dogovarjanje med centri, ker so bili v Oberstdorfu smučarski poleti. In res je bilo tako. Veliko ljudi v Pesju, Podkraju in Titovem Velenju je zastoj čakalo pred TV sprejemniki, kajti Ljubljana se v prenos ni vključila. Razočaranje je bilo veliko. Podkrajski fantje in Mladi tamburaši, pisec teh vrstic in predstavnik DO RLV, smo

uspešno prenesli TV oddajo v živo, na razočaranje zaradi ljubljanskega studia pa pozabili že na slavnostnem kosilu.

Na skupnem kosilu smo tudi podpisali sporazum o sodelovanju krajevnih skupnosti Pesje in Kamenica. Na slovesnem kosilu in pri podpisovanju listine je bilo z nami prisotnih okoli 200 ljudi in tudi tu so nas presenetili, ko so vsakemu podelili spominsko darilo. ORO smo znali še vsi plesati in Francu, ki je moral zjutraj prvi na pot, se je to tudi poznalo na mišicah. Počasi se je popoldne prevesilo v noč, po-

trebno pa je bilo še obiskati prijatelje in znance na domovih, kajti vsi so nas vabili k sebi domov.

V ponedeljek, 14. marca zjutraj, je bilo na ploščadi pred direkcijo spet živahno. Vendar nekoliko manj kot prejšnje dni. Poslavljalji smo se. Med poslavljanjem pa je našo delegacijo v direkciji rudnika sprejel še generalni direktor rudnikov SASA dr. Šime Ivanjko, ki je bil tudi sicer vse dni z nami.

Solze, objemi, poljubi in krepki stiski rok so pokazali, da smo sklenili resnično prijateljstvo in

Tudi tamburaši navdušili

že smo z avtobusom in 50 kg kočanskega riža v njem, ki nam ga je poklonil Ferčič, odbrzeli proti Skopju in domu.

Vračali smo se po isti poti, preko zanimivega Kočanskega riževga polja. Vsem, ki mislijo, da na Kočanskem polju sadijo riž tako kot na Kitajskem naj povem, da se motijo. Zemljo preorjejo in riž posadijo na suho, šele nato odprejo jez z vodo, ki preplavi riževa polja v dolžini petdeset kilometrov. V času zorenja se jez ponovno napolni z naravnim pritokom vode, da bi lahko postopek naslednje leto ponovili.

V Skopju so nam gostitelji sicer priskrbeli vodiča, a smo imeli žal premalo časa, da bi videli več. Vsekakor pa smo videli razvaline stare železniške postaje, ki jo je tako kot celo Skopje razdeljal strahovit potres leta 1963. Na ruševinah, ki grozljivo štrlijo kvšku, je nameščena velika plošča, na njej pa so odtisnjene besede, ki jih je izrekel tovariš Tito, ko si je Skopje ogledal dan po potresu. Njegove besede, da bo Jugoslavija ob pomoči sveta postavila s solidarnostjo novo Skopje, so se v celoti uresničile.

Seveda smo si ogledali tudi znamenito cerkev Sveti Spas. Na njenem dvorišču je sarkofag s posmrtnimi ostanke znamenitega Makedonca Goce Delčeva, ki so ga ubili 1903. leta v Pirinski Makedoniji, ki sodi v Bolgarijo. Šele Tito in Dimitrov se je uspešno dogovorili, da so 1946. leta Bolgari odstopili Vardarski, to je naš Makedoniji, posmrtno ostanke Goce Delčeva, po katerem nosi ime tudi občina, kamor sodi naša prijateljska Kamenica.

Ogledali smo si tudi staro čaršijo, potem pa smo se vodički, ki je že bila v Titovem Velenju, zahvalili in si vzeli nekaj časa za samostojen ogled trgovskega centra. Ni treba posebej govoriti, da je bil to raj za ženske, moški pa so se razveselili šele, ko smo našli kioski, kjer so pivo (0,5 l) točili po 300 dinarjev.

Tako smo se polni vtisov naenkrat pojavili na letališču, z majhno bojaznijo, da bomo morali Vlada pustiti v Skopju, ker smo ga naknadno prijavi in je bil na listi čakanja za sedež v letalu. Pa smo vendarle speljali tako, da smo bili v letalu vsi. Pred vzletom je bilo še nekaj težav s Franjovo potovalko, ki je ostala pod letalom neidentificirana. Za to je bil kriv delavec letališča. Kljub vsemu smo pravočasno vzleteli pod nebo, kjer smo imeli enkratno priložnost opazovati sončni zahod.

Po vmesnem postanku v Sarajevu, smo 14. marca ob 19. uri pristali na brniškem letališču, kjer nas je pričakal šofer Vili in bilo mu je prijetno stisniti roko, kljub vsej prijaznosti in lepota, ki smo jih doživeli v Makedoniji.

S Kamenico smo navezali tudi poslovne stike. Pripravljajo se na izgradnjo toplovodnega omrežja in kdo bi jim pri tem lahko več svetoval kot v naši Vekosovi Toplotni oskrbi. Strokovnjaki iz rudnika SASA so se v teh dneh skupaj s projektantom iz Skopja že ogledali v Titovem Velenju in bili navdušeni nad rešitvami. Če bo prišlo do sklenitve konkretnih del med njimi in našimi OZD, bo naše prijateljstvo s Kamenčani še kako bogato poplačano.

Delovna organizacija EKO

Tudi po ukrepu družbenega varstva odločno naprej

Motnje v poslovanju, nezadovoljstvo delavcev so dovolj tehten razlog za uvedbo ukrepa družbenega varstva. Nikakor pa ne bi smelo to postati pravilo za izhod iz težav. Tako so na glas razmišljali delegati vseh treh zborov velenjske občinske skupščine pred letom dni pri obravnavi neroznatega položaja delovne organizacije Elektrokovinarska oprema. Pravilnost njihove odločitve se je tudi v tem primeru pokazala kot učinkovito sredstvo. Čeprav delavci kolektiva v tem času niso v celoti uspeli v svojih prizadevanjih so delegati na predprazničnem zasedanju menili, da ukrep družbenega varstva zanj ni več potreben.

Ob dejstvu, da pomeni ukrep pravzaprav zavesten vstop v obdobje intenzivnejše analize samega sebe, do preštevanja svojih moči, nov poiskus koriščenja notranjih rezerv, je to leto zahtevalo ogromno naporov od vsakega zaposlenega. Nenazadnje je bilo to trdo in težko leto za člane začasnega kolektivnega poslovnega organa, katerih delo je bilo prepleteno s strokovnim, opera-

tivnim in političnim delovanjem v delovni organizaciji ter izven nje. Razlog za prej omenjeno trditev je sanacijski program, s katerim niso želeli delovne organizacije le izvleči iz krize, ampak uspešno začrtati skupno nadaljnjo pot razvoja. »Sanacijski program je dokument, ki kaže pot naprej, in ki delavcem zagotavlja dolgoročno socialno varnost, ne glede na to, kje bodo formalno

zdrževali delo. Njegova vsebina so torej ljudje in delo. Bistvo pa predstavlja korenito programsko prestrukturiranje Eka,« poudarja Andrej Grebenšek, ki je do 25. aprila opravljal predsedniško dolžnost začasnega kolektivnega poslovnega organa.

Pot storjenega koraka pred letom dni se je na predprazničnem zasedanju vseh treh zborov končala. Končana pa še ni popolna ozdravitev Eka, ki naj bi se na nekaterih področjih programsko prestrukturiral v okviru sozda Gorenje. Tako naj bi se orodjarstvo, strojogradnja ter strešni program organizirali v tej povezani tam, kjer so dani najboljši pogoji za njihov razvoj in življenje. Eko kot enovita delovna or-

ganizacija pa naj bi se programsko preobrazila v proizvajalca zahtevnejših kovinskih, elektro in elektronskih komponent s sodobno tehnologijo in lastnim razvojem. Trg, ki naj bi ga ta delovna organizacija pokrivala, sega od članic sozda Gorenje preko domačega tudi na tuje tržišča. »Prestrukturiranje je zastavljeno kot proces, ki bo pokazal svojo veljavo v naslednjih nekaj letih. Če hočemo vse zapisano v teh časih spravi v življenje, bo potrebnih še ogromno naporov in odrekanih vseh zaposlenih.«

Za omenjeno po nadaljnjega razvoja so se pred dobrimi štirinajstimi dnevi odločili na referenčnem delavci sami. »Povezovanje naše delovne organizacije s sozdom Gorenje ni cilj, ampak le sredstvo za lažje doseganje željenih ciljev. To zagotavljajo nekateri Ekovi programi, ki imajo svojo prihodnost tudi v okviru Gorenja. Pri tem je treba poudariti, da je interes povezovanja obojestranski,« pravi Silvo Koprivnikar, član začasnega kole-

ktivnega poslovnega organa, zadolžen za splošno kadrovske področje.

Čeprav bo povezava z Gorenjem potegnili za sabo nekatere organizacijske spremembe, saj bodo s premetitvijo programov morali tudi nekateri delavci združevati dela in naloge v okviru članic sozda Gorenje, je pri tem treba opozoriti še na eno prednost: na možnosti, ki jih tako velik poslovni sistem lahko da od gospodarnega ravnanja z obratnimi sredstvi, interne banke do združevanja spoznanj pri razvoju, tehnologiji, hotenjih,...

Skratka omogoča precej lažje reševanje nalog s področja razvoja in trženja. »S povezovanjem sanacija ne bo opravljena, ampak je dokončna postavitev na trdne temelje odvisna od prizadevanj delavcev, strokovnosti vseh, saj ne pričakujemo, da nam bo kdo v sozdu Gorenje kaj podaril,« poudarja Silvo Koprivnikar. Eko tako ostaja enovita delovna organizacija v okviru sozda Gorenje

z vsemi poslovnimi in razvojnimi nalogami.

Po uspešno izvedeni prvi fazi sanacije in s tem uresničitvijo glavnine sklepov, ki jih je delavec naložila občinska skupščina, je na vrsti druga, ničmanj zahtevna — razvojna pot, po kateri kolektiv pravzaprav že stopa. Do željenih ciljev jih bo pripeljala le nadaljnja programska preobrazba, s tem izdelava naložbenih programov, intenzivno delo na razvojnem in kadrovskem področju, učinkovita organizacija, informatika,...

Iz enoletnih dokaj grenkih izkušenj so se v kolektivu zagotovo veliko naučili. Predvsem pa se zavedajo tega, da morajo razmišljati drugače kot so včeraj in jutri, drugače kot danes. Vsako časovno obdobje ima svoje zahteve, ki jim ob veliki meri prizadevanosti, volje ni težko zadostiti. Sploh če vemo, da je danes moderno in pametno potrjevanje samega sebe in pravilnosti razvojne poti.

—tap—

Elkroj — Konfekcija Šoštanj

Izvoz še povečali

V šoštanjskem Elcroju so v letošnjih treh mesecih izdelali 68.421 ženskih hlač, kril in otroških hlač. To je za 21 odstotkov več kot so načrtovali, za 33 odstotkov pa so presegli načrtovani izvoz na konvertibilno tržišče. Pri izvozu omenimo še, da so opravili še dodatno delo za naročnika iz Moskve in sicer 2.000 izdelkov. Da so omenjene količine izdelali pravočasno, zlasti za tuje kupce, ki postavljajo zelo kratke roke, so se v šoštanjski Konfekciji morali proizvodno organizirati tako, da so januarja letos delali ob prostih sobotah in ponoči. Konec marca so že pričeli izdelovati izdelke iz programa jesen — zima za tuje kupce, prehod iz enega na drugi program pa so izpolnili s proizvodnjo za domači trg.

Tudi industrijska prodajalna je bila v prvih treh mesecih zelo uspešna. Prodajo so povečali za 31 odstotkov, sicer pa je zanimiv podatek, da celotni Elcroj vrednostno ustvari 10 odstotkov prodaje domačega programa preko svojih industrijskih prodajal. Zelo optimistični so tudi izgledi šoštanjskega Elcroja za naprej, še posebej na izvoznem področju. Ta naj bi se povečal na 80 odstotkov, proizvodnja za domači trg bo torej dosegla le 20 odstotkov.

Ob doseženih rezultatih v pr-

vem tromesečju v Konfekciji Šoštanj ocenjujejo, da so zelo dobro delali in celo presegli pričakovanja. Kljub temu, da je kakovost na tujem tržišču na prvem mestu, so načrtovane količine znatno presegli. Pomembno je tudi to, da so v Elcroju zmanjšali čas med proizvodnjo in kupcem in s tem povečali obračanje obratnih sredstev. Ob vsem tem bodo zagotovo tudi finančni rezultati dobri, menijo v tem Elcrojevem kolektivu. Rezultati še niso dokončni, so pa za Konfekcijo še kako pomembni, saj imajo obveznosti do dajalcev kreditov in do delovne organizacije Elcroj, ki so omogočili izgradnjo tovarne v Šoštanju in nabavo opreme.

Na področju naložb v Konfekciji načrtujejo klimatizacijo v proizvodni hali. S tem bodo lahko uravnavali potrebno temperaturo, saj je sedaj v proizvodnih prostorih pogosto prevroče. S to napravo bodo zagotovo izboljšali delovne pogoje in s tem povečali produktivnost. Nadalje bodo z opremo iz uvoza opremili šivalnico. Opremo pričakujejo že letos. Aktivnosti bodo tekale tudi glede priprave projektov za izgradnjo toplotne postaje za likalnico. Ta namreč v Šoštanju tehnološko ni opremljena in če želi skleniti tehnološki proces, bodo morali opraviti tudi to nalogo.

B. Mugerle

Vedo, da bodo le z dobrim delom uspešni in produktivni

Avto-moto društvo Šaleška dolina

Letos slavijo 30-let dela

Letos mineva 41 let od ustanovitve prvega Avto-moto društva v Šaleški dolini — v Šoštanju. Leta 1958 je iz moto krožka ljudske tehnike v Titovem Velenju nastalo Avto-moto društvo Velenje, nekaj let za tem pa je iz obeh društev zrastle sedanje Avto-moto društvo Šaleška dolina. Vsa letošnja dejavnost društva bo zato namenjena temu jubileju. O njem so spregovorili na redni letni skupščini v aprilu, ob praznovanju pa so izdali med drugim tudi informativni priročnik za svoje člane, pa verjetno tudi za tiste, ki bodo to še postali. V njem podrobno predstavljajo vse ugodnosti društva oziroma zveze za člane. V društvu si prizadevajo, da bi bilo teh ugodnosti vsako leto več. O tem in sploh o društveni dejavnosti smo se pogovarjali s predsednikom predsedstva društva Ivanom Fecetom.

● Katera je glavna društvena dejavnost?

»Naša poglavitna dejavnost je vsekakovostno in preventivno v cestnem prometu. V društvu si zelo prizadevamo, da bi bila vse boljše vzgoja voznikov motornih vozil vseh kategorij.

Prav tako skrbimo za čim boljše avtopark, posebno pozornost pa seveda namenjamo instruktorskemu kadru.

V društvu se zavedamo, da je čim boljše šolska vzgoja temelj varnosti v prometu na naših cestah. Ogromen prispevek dajemo k varnosti v prometu predšolski in šolski mladini, saj zanje pripravljamo stalna predavanja s prikazi filmov o prometu in jih tudi na ta način opozarjamo na nevarnosti, ki prežijo na otroke na naših cestah.

● Kaj sodite o tehnični kulturi voznikov?

»Žal, ugotavljamo, da je ta vse slabša. Posledica tega je, da smo de-

žela z največjim številom prometnih nezgod v Evropi. Uporabniki cest se premalo zavedajo pomembnosti prometnih predpisov. Ti so življenjskega pomena in nimajo nič skupnega z našimi samoupravnimi dogovori ali sporazumi oziroma z familijarnostjo.

Vzgoja bodočih voznikov motornih vozil je sestavni del splošne izobrazbe in je pomembnejša od kateregakoli predmeta v šoli. V šoli je vedno možen popravi izpit, na cesti ne.

● Posebno pozornost namenjate članstvu?

»Pred kratkim smo izdali informativni bilten, v katerem smo zapisali vse pravice naših članov in vse ugodnosti zveze ter društva. Želimo in prizadevamo si, da imamo čim več članov in tudi, da jim nudimo čim večje ugodnosti. Takšna prizadevanja so

Ivan Fecet: »Tehnična kultura voznikov motornih vozil močno upada. Vozniki morajo biti na cesti bolj obzirni, menim pa, da bi jih spametovale tudi večje kazni.«

za prevoz poškodovanega vozila. Člani imajo brezplačen prevoz za takšno vozilo do 500 km. Imamo samopostrežno avtopralnico, kjer si lahko člani poleg pranja avtomobila samostojno opravijo tudi razna druga dela na avtomobilu. V pralnici imajo člani do 50 odstotkov popusta. Posebne ugodnosti so tudi v naši šolski dejavnosti, saj imamo za šolanje voznikov motornih vozil vseh kategorij najsodobnejšo avtošolo. Člani društva in družinski člani imajo pri tem znaten popust, nudimo tudi obrobno brezobrestno odplačevanje šolskih uslug.

Za člane organiziramo s popustom izlete. Skrbimo za njihovo rekreacijo in razvedrilo, za kar smo zgradili, kot že mnogi vedo, sodobno rekreacijsko središče Trebeliško. Tu je za vsakega obiskovalca nekaj. Želimo, da bi ob čim večkrat peš obiskali Trebeliško in čim večkrat prosti čas preživeli v tem prelepem naravnem okolju. Veliki dom motocross smo preuredili za potrebe članstva. Odslej naprej ga lahko koristijo tudi drugi. Prostor je primeren za razna praznovanja, predvsem pa za razne poslovne sestanke, sindikalne zbornice in podobno. Seveda je to središče primerno tudi za organiziranje raznih piknikov. Za rekreacijo in razvedrilo so na voljo rusko kegljišče, balinišče in drugi objekti.

Imamo tudi tri sprehajalne steze. Vse so lepo označene, speljane mimo vrtač, podzemnih jam. Posebna turistična znamenitost pa je naravni kamniti most — Veluža peč, do katere je pol ure hoje. Pripravi smo, da bo tudi ta znamenitost pritegnila na Trebeliško marsikatero občano.

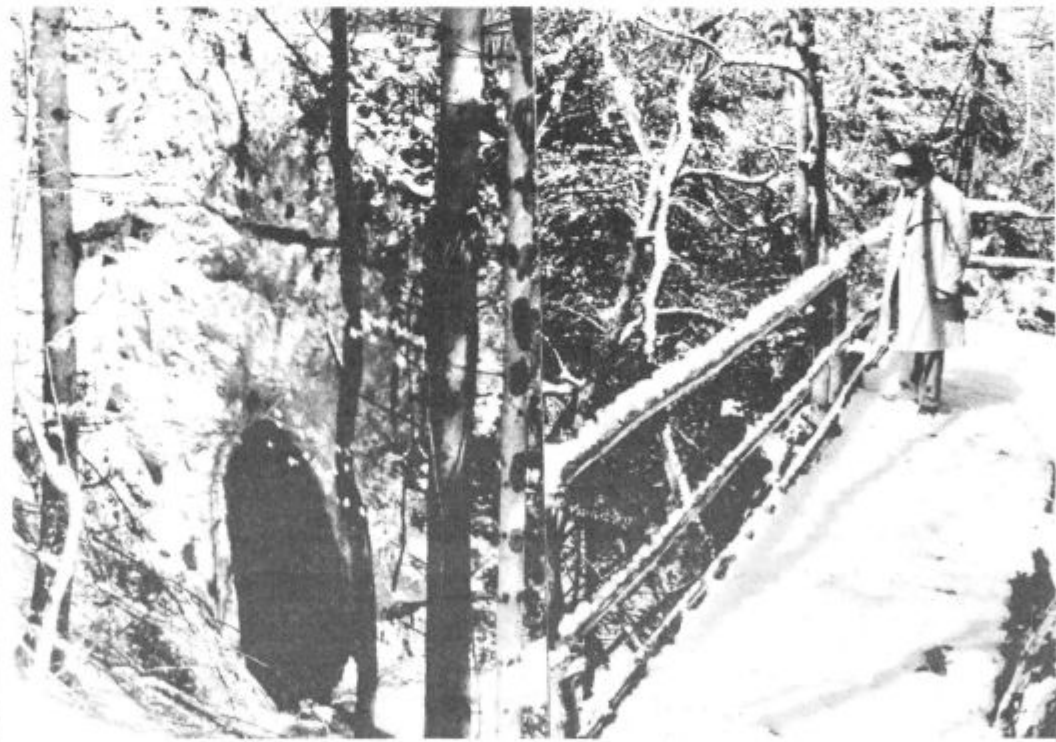
● Letošnje leto je za vas v znamenju 30-letnice. Kaj pripravljate za to jubilejno leto?

»No, najprej moram povedati, da smo v gornjih prostorih velikega doma motocross organizirali stalno razstavo s prikazom celotne naše dejavnosti v treh desetletjih. V tem obdobju je društvo izkazalo tudi kot uspešen organizator številnih različnih prireditev — od cestno-hitrostnih dirk v prvih letih našega delovanja do motocross prireditev v zadnjih letih. Doslej je bilo v naših rokah že 36 tovrstnih prireditev.

Program za letošnje leto pa je naslednji: že 15. maja bo na Trebeliškem mednarodna motocross prireditev združena z avto-moto tombolo.

Pripravili bomo turistično prireditev »Večer pod lipo«, se udeležijo avto rallya Titovih mest, organizirali bomo nekaj izletov ali tako imenovanih ekskurzij, seveda nadaljevali vsak mesec organizacijo tečajev cestno-prometnih predpisov v dopoldanskem in popoldanskem času, se razširili dejavnost avto šole in med drugim še povečali število motornih vozil.

Nase delo v tem jubilejnem letu bo zelo pestro in če še niste člani, vam svetujemo, da se včlanite v društvo še danes, da ne bo jutri, ko nas boste potrebovali, prepozno.

Društvo multiplex skleroze Slovenije

Ustanovili podružnični odbor

V prostorih ljubljanske Name v Titovem Velenju je bilo preteklo soboto srečanje članov društva multiplex skleroze Slovenije. Sedež omenjenega društva, ki je bilo ustanovljeno pred petnajstimi leti in šteje danes preko 600 članov, je v Ljubljani, v Titovem Velenju pa so se člani velenjske in koroških občin zbrali tudi zato, da so ustanovili podružnični odbor in izvolili predsednika, podpredsednika in tri člane odbora. Za predsednika so izvolili Franca Golobineka.

Že dalj časa so bolniki z multiplex sklerozo ugotavljali, da je zaradi boleznih in njihove nepokretnosti nekaterih, zaradi oddaljenosti društva v Ljubljani ter zaradi drugih razlogov komuniciranje zelo oteženo, celo nemogoče. Prav to jih je vodilo k odločitvi, da so na tem koncu Slovenije ustanovili podružnični

odbor, ki bo skrbel za člane društva multiplex skleroze občin Slovenj Gradec, Dravograd, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem in Velenje. Poleg ustanovitve podružničnega odbora so izvolili še po enega poverjenika za vsako občino, ki bo najmanj enkrat letno obiskal bolnike, se z njimi pogovoril o težavah in poskrbel za njihovo dobro počutje.

Skratka, gre za odnos do človeka — bolnika, ki ne sme imeti občutka, da je osamljen in odrinjen od vsakodnevnega dogajanja.

Seveda bodo ti poverjeniki tesno sodelovali s podružničnim odborom in mu podrobno poročali o stanju na terenu. Naloga pododbora je tudi, da pripravi delovni in finančni načrt za letos. Na osnovi tega bodo od društva prejeli tudi finančna sredstva, seveda pa pričakujejo nekaj denarja tudi s

strani združenega dela in občin-skih sisov.

Na sobotno srečanje so povabili tudi specialisti nevrologa dr. Kotnika in Dr. Hribarjevo,

Srečanje članov društva multiplex skleroze v Titovem Velenju je bilo prijetno in koristno

zdravnico splošne medicine. Člani so se v pogovoru z njima posvetovali in jima zastavljali najrazličnejša vprašanja. Na kraju zapisimo, da so člani društva multiplex skleroze zelo veseli, da jim je vodstvo Topolšice odobrilo brezplačno plavanje v termalnem bazenu. To jim namreč pomeni veliko in še več, ker morajo nenehno skrbeti za svojo telesno vzdržljivost.

B. Mugerle

Ko pridete na Trebeliško, se lahko odločite še za pol ure hoje do naravne znamenitosti, ki jo domačini imenujejo »Veluža peč«. Po označeni poti boste prišli do Veluškovih (po domače) tam se spustite v globel, po nekaj minutah hoje boste zakorakali čez kamniti most in si z razglednega stolpa, ograjenega, ki so ga naredili člani Avto-moto društva ter tako poskrbeli za vašo varnost, ogledali to naravno znamenitost. Z razglednega stolpa do dna je 25 metrov in poleg Veluže peči boste v stenah opazili še vrsto lukenj, ki imajo, ali so imele, izhod v smeri Dobroča. (S. Vovk)

rodila uspeh, saj je naše društvo znano po tem, da ima že nekaj let največ včlanjenih voznikov motornih vozil.

Z nekaj več kot 4500 člani smo eno najmočnejših društev v sklopu republiške kot Avto-moto zveze Jugoslavije.

Prav tolikšno članstvo nas seveda obvezuje, da imajo člani od nas kar največ koristi.

Ob znanih ugodnostih Avto-moto zveze tudi mi dajemo veliko ugodnosti našim članom. Med drugim imamo organizirano lastno vlečno službo

Velenje:Trešnjevka 26:25

Razburljive zadnje minute

Samo 50 gledalcev, morda kakšen več, se je zbralo na prvenstvenem srečanju domačih deklet z Zagrebčankami. Pa so odhajali domov z mešanimi občutki. Gotovo veseli, da so domače igralke osvojile pomembni točki in s tem spet za delček

ublažile skrb za izpad oziroma obstanek v ligi in zaskrbljeni zaradi slabe igre velenjske ekipe.

Igralke Velenja so sicer začele dobro, ob polčasu vodile s 13:12 v slabih 10-ih minutah nadaljevanja so uhajale gostjam že za štiri zadetke (18:14), pa se izku-

Rudar:Teol Slovan 2:0 (0:0)

Odlično v nemogočih razmerah

Zaradi snega so devetnajsto kolo v slovenski nogometni ligi marsikje odigrali v nemogočih razmerah. Tudi Rudarjevo igrišče je bilo pod snegom, pred obema vratarjema zelo blatno, kljub temu pa so domači nogometaši z odlično igro v drugem polčasu navdušili približno 200 gledalcev. Slovanovci so bili v prvem polčasu boljši imeli tudi več priložnosti za zadetek. Največjo v zadnjih minutah prvega dela igre, ko je domači vratar Cvetkovič ubranil Poljanškov strel z bele točke. S tem se je Rudarjev vratar odkupil za prekršek zaradi katerega je sodnik Jamšek iz Maribora upravičeno pokazal na najstrožjo kazen. Premoč gostov v prvem delu igre so si nekateri razlagali s tem, da imajo igralci Slovana več moči. Pa so se zmotili. V drugem delu so domači igralci zaigrali kot da za njimi ne bi bilo že 45 minut, nadvse poživljeno in nevarno za nasprotnikovega vratarja. V gneči v 50. minuti je Brđjanović povedel svojo moštvo v vodstvo. Ta zadetek je domače vzpodbudil k še podjetnejši igri in v 69. minuti so Rudarjevi igralci izvajali kot, zoga je priletela na glavo Jalošiču, ta jo je poslal proti vratom gostujoče ekipe, kjer jo je silovito zadel Bošković in Slovanov vratar Beševič je bil že drugič nemočen. Domači igralci so zmagali zaslužen, saj so v drugem polčasu nadvse premagali goste, oboji pa zaslužijo pohvalo za športno igro v nemogočih razmerah. Z dobrim sojenjem pa se je izkazal tudi mariborski sodnik Jamšek.

Kljub snegu in blatu so domači igralci navdušili. (vos)

Mura:Rudar 0:2 (0:1)

Končno tudi v gosteh

Velenjski nogometaši so tudi v 20. kolu zares prijetno presenetili. Na gostovanju v Murski Soboti so zaslužen premagali domačo Muro z 2:0. Izgurali so bolj povezano in si ustvarili veliko lepih priložnosti. Zmaga Velenčanov bi bila lahko še višja, saj je samo Jalušič napravil tri izredne priložnosti, nekaj priložnosti za vsaj častni zadetek pa so imeli tudi gostitelji. Z upravičeno dosojene enajstmetrovke so gostje povedli v 30. minuti, strelec je bil Pevnik, zmago pa je z drugim zadetkom v 60. minuti potrdil Jalušič. V prihodnjem kolu, na sporedu bo 8. maja, bo Rudar doma igral s kranjskim Triglavom.

Teol Slovan:Elkroj 4:2 (2:1)

Lepa nogometna predstava

Nogometaši Elcroja so se na gostovanju v Ljubljani izkazali z zares dobro igro. Res je, da so izgubili, vendar so z dobro igro veliko prispevali k lepi nogometni predstavi, najboljši v tem delu prvenstva na igrišču Teol—Slovana. Vso srečanje so se na obeh straneh vrstile zanimive akcije, učinkovitejši pa so bili domačini. Pri gostih sta se izkazala Hren in Bogdan Remic, zlasti slednji je dosegel izredno lep zadetek s kakšnih 20 metrov razdalje. Domačini so v 20. minuti vodili z 2:0, tik pred odmorom pa je Hren znižal izid. V 65. minuti so Ljubljanci vodili s 4:1, dve minuti kasneje pa je Remic dosegel končni rezultat. Naslednji nasprotnik Elcroja v Mozirju bo moštvo Mure.

Šah v Šoštanju

Prvomajski turnir

Šoštanjška šahovska sekcija je v počastitev dneva Osvobodilne fronte in mednarodnega praznika dela pripravila ekipni šahovski turnir. Nastopilo je deset ekip, prehodni pokal pa so osvojili igralci šahovskega kluba Velenje. Druga je bila prva ekipa šahovske sekcije Šoštanj in tretja zgorajšavinska šahovska sekcija. Turnir so omogočili krajevna skupnost Šoštanj, TVD Partizan Šoštanj in šahovski klub Velenje.

Karate:

Republiško prvenstvo za kadete

Karate klub »Postojna« je organiziral letošnje prvenstvo SR Slovenije za kadete.

Prvenstva so se udeležili tudi velenjski karateisti in svoj nastop tudi opravili.

Osvajali so dve srebrni in eno bronasto odličje: Dominkovič je bil drugi v polteški kategoriji, Malkočević pa drugi v superlahki kategoriji, Dominkovič je bil v katih tretji; — Ekipno pa so bili (Dominkovič, Malkočević in Kavzar) četrti.

Od republiških prvenstev so ostala še mladinsko v Kranju in pionirsko 15. 5. 1988 v Titovem Velenju.

V jesenskem delu tekmovanj pa še nastop v slovenski ligi.

šena ekipa iz Zagreba ni dala. Po treh zaporednih zadetkih Višnjiceve so v 49-ti minuti povedle z 21:22, v 50-ti minuti po zadetku odlične gostujoče krožne napadalke Sladojeve so gostje vodile z 21:23. Začelo se je zadnjih razburljivih deset minut, v katerih so domače igralke na vsak način želele zmagati. Ta cilj so tudi dosegle, ko je dobre pol minute pred koncem Bodinskijeva dosegla zmagoviti zadetek. Gostjam je za napad ostalo še nekaj sekund, kar pa je bilo premalo za morebitno izenačenje. Seveda pa je velenjska ekipa v zadnjih desetih minutah le imela nekoliko lažje delo, saj so gostje imele kar 6 minut izključitev.

Zadetke so dosegle: Zidar 8, Golič in Čefarin ter Misavljevič po 4, Budinski 3, Fele 2, Olič 1. (vos)

Najboljši Mariborčani

V Titovem Velenju so se znova zbrali na tradicionalnem turnirju v košarki paraplegiki posameznih slovenskih društev. Tudi tokrat je turnir organiziralo društvo paraplegikov celjskega območja v počastitev dneva Osvobodilne fronte in praznika dela ob podpori Rudnika lignita Velenje, Gorenja in Era. Nastopile so štiri ekipe, in sicer z mariborskega, novomeškega, ljubljanskega in celjskega območja. V telovadnici Centra srednjih šol so najbolje zaigrali košarkarji paraplegiki društva iz Maribora, drugo mesto Novo mesto, tretje Ljubljana, četrto Celje. (vos)

Meteora 88

Ko je bog ustvaril Meteoro, z njenim prečudovitim konglomeratom peščenih stolpov, sigurno ni vedel, kakšno medvedjo uslugo je naredil svojim ponižnim častilcem, pravoslavim menihom in nekompromisnim prostim plezalcem, ki se v vedno večjem številu zgrinjajo v ta predel Grčije iz cele Evrope, da o turistih sploh ne govorimo. In v ta konec stare celine smo se namenili šaleški alpinisti.

Peščenjaki v Meteori so usedlinskega nastanka in ob pomoči vode je nastala svojevrsna naravna tvorba stolpčev, stolpov in pravih sten, višine tja do 300 m, kateri se iz ravnice dvigajo v nebo in v ozadju prehajajo v višji, hriboviti svet Grčije. Stena ni niti na videz podobna našim goram, kjer se blešči apnenec, ki podaja svojo podobo o čvrstosti, ki pa je le navidezna. Stena je tu nekaj povsem drugega. Pričakovali smo drugačno, ne pa tako zelo drugačno. Nikjer ni razčlemb v steni, nikjer ostrih oprimkov, razpok za gozdenje in podobnega česar smo vajeni. Tu je le stena iz katere štrlijo prodni kamni, okrogli kot jajca in splozki kot steklo. Vse skupaj je še najbolj podobno prešani šunki, le da daje mah, ki je povsod po steni, le tem črno barvno. Ko smo te stene videli prvič smo bili od njihovega veličastnega izgleda prevzeti do skrajnosti, vendar začuda ta prevzetost ne pojenja vse do zadnjega dne in te drži še doma. Plezalcu se zazdi da je to raj na zemlji. Stene na dosegu rok, šotor v neposredni bližini, v najbližji trgovini pa paradiznik po 150 jurjev in najboljša vino po 250. Možnosti za plezanje pa so neskončne.

Po dolgih tednih treninga v stenah šaleške doline, potoval-

Republiško tekmovanje — Kaj veš o prometu

Dobre uvrstitve

Letošnje, že dvajseto republiško tekmovanje Kaj veš o prometu, potekalo je v soboto, 23. aprila v Kranju, je potekalo v znamenju tehnične in športne kulture, predvsem pa kot preventivno varnostna manifestacija. Potem, ko so učenci osnovnih in srednjih šol iz vseh občin na občinskih tekmovanjih opravili izbor najboljših, so ti nastopili na republiškem tekmovanju. Dobre uspehe so dosegli predstavniki vseh štirih občin našega področja, najbolj pa se je uvrstil VLAĐO BOŽIČ iz Zalcia, ki je v kategoriji osnovnih šol postal republiški prvak in bo skupaj z UROŠEM SORŠAKOM iz Slovenj Gradca, bil je tretji, nastopil na zveznem tekmovanju v Vojvodini. Občino Mozirje je zastopal TOMAŽ DOBROVČ in je v konkurenci 58 tekmovalcev dosegel zelo dobro deveto mesto. Tekmovalce DUŠAN KRANJC iz Šmartnega ob Paki je v tej skupini dosegel uvrstitev med polovico nastopajočih. Zelo dobro uvr-

stitev pa je dosegel tekmovalce srednjih šol, dijak CSS Velenje, ROBERT HROVAT z devetim mestom.

Robert Hrovat iz Titovega Velenja

Plesni šport Potrjena premoč mladih plesalcev

Na največjem letošnjem plesnem turnirju z udeležbo 81 plesnih parov iz večine jugoslovanskih klubov, ki je bil to nedeljo v Titovem Velenju, so mladi velenjski plesalci osvojili pet prvih mest. Pionirja Peter Plaznik in Mirjam Sulek, sta zmagala v standardnih in v latinsko-ameriških plesih, mladince Miro Škor-

janc in Katja Klep v latinsko-ameriških plesih, oba para sta uspešno ubranila naslov državnih prvakov. Miha Rabič in Nataša Ževart sta zmagala v standardnih in latinsko-ameriških plesih v konkurenci mladincev M2 in se z zbranimi 50 točkami kvalificirala v razred M1. V finalu razreda M2 v standardnih plesih sta plesala para Rok Poles—Barbara Hudournik in Aljoša Oštir—Petra Žist, v finalu istega

razreda v latinsko-ameriških plesih pa tudi para Matej Segmeister—Petra Bajramović, Rok Alt—Petra Kortnik in Tomaž Valant—Lea Sunarič. V članski konkurenci so bili najuspešnejši plesalci iz športno plesnega kluba Kazina Ljubljana. Tekmovanje, ki je trajalo preko pet ur, si je ogledalo okoli 400 gledalcev in je uspelo tudi organizacijsko.

ram, foto: vos

na avto vlak do Beograda, potem pa celi dan vožnje in ob pol noči smo že v Kastraki. Vmes na poti še nekaj prigod, malo pokramljamo z »gazdo« v gostilni v Gevgeliji, kako je bilo na Kilimandžaru, neprijetno srečanje s prvim Grkom, ki nam pove, da smo do pasu v blatu in že smo živi in zdravi v kampu Luknja, pod stenami, ki jih osvetljuje luna.

V kampu je že nekaj šotorov, ne sicer preveč, ravno prav za družbo. Vendar pa zaradi Nemcev, ki so preveč zaverovani v sebe, ali pa ne znajo niti besede tuje jezika, pade družabnost na

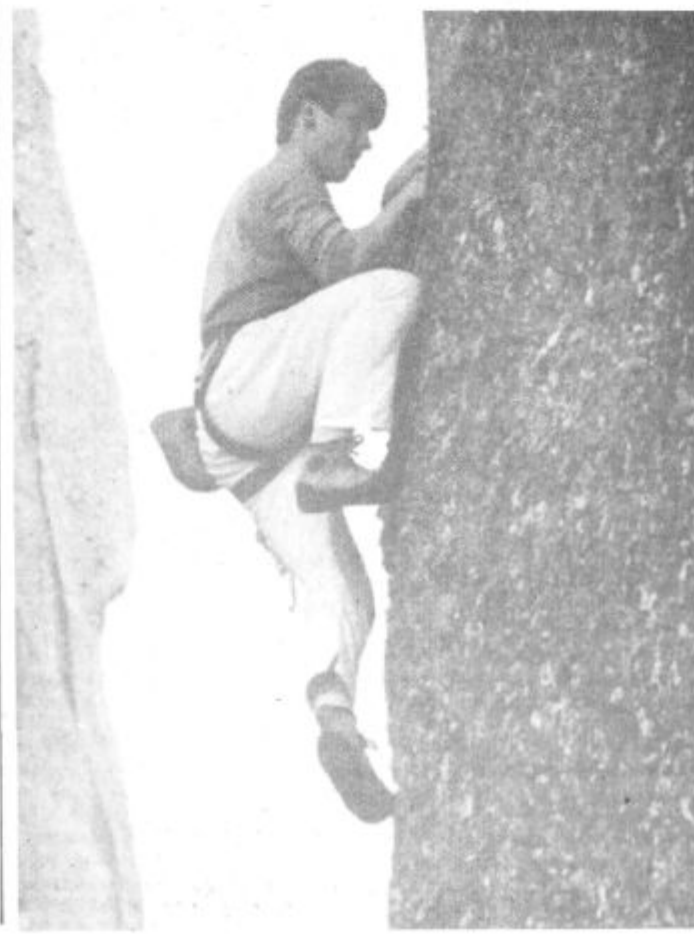
nulo. Zasilo uredimo šotore in se zavalimo vanje, da odpismo še preostali del noči. Zjutraj pa kljub slabemu spanju živci ne dajo miru, treba bo čimprej nekaj splezat. Odločimo se za smer Ostkante v Dopiano, ki je v prvem delu nekoliko lažja, težave zgoraj pa tudi ne presegajo VI. Kot pravi Jugoslovani, vzgojeni v duhu bratstva in enotnosti smo tudi v tujini enotni in gremo v vse smeri skupaj. Mali in malo večji kamenčki nam v začetku sploh ne vlivajo poguma. Nikoli ne veš kolikšen del kamna je zunaj in koliko ga je vpetega v steno. Če razmerje ni pravilno ga lahko z malo neprevidezno izrujemo in navadno sledi padec. Potem pa je treba zopet gor. V prvi smeri smo prebrodili vse začetne težave in za sprostitev se odločimo za še nekoliko lažjo smer Se-hrite am Aben z oceno V +. Po njej pa v prvo sedmico z imenom Lingst, vendar povsem pomotoma, ker nismo vedeli kako težka je.

Sledi nekoliko nejevolje, saj ob zaključku »sihta« bi bilo boljše nekaj lažjega, na koncu pa veselje, saj je to prva sedemka v tem letu.

Drugi dan nam je vreme še bolj nenaklonjeno kot prvi. Oblačno je in mrzlo, zraven pa še veter, vsesкупaj sploh ne spominja na Grčijo in dolgo se nam ne ljubi iz spalnih vreč. Popoldne se vreme le toliko izboljša, da lahko splezamo še eno malo težjo smer. Odločimo se za smer Dicks Ende, katera je znana po tem, da se težave stopnjujejo iz raztežaja v raztežaj in dosežejo malo pod vrhom in tik pri izstopu stopnjo VII-. Na najtežjem pa je tudi varovanje bolj slabo urejeno. Seveda jo vsi splezamo prosto, nekaterim je to najtežje doslej. Z vrha sledi spust po vrvi in po štirih »abzajlih« smo zopet spodaj. Z nami pa so prišle na tla tudi prve kaplje dežja.

O plezanju ta dan ni več govora, zato se odpravimo v mesto.

Se nadaljuje

MLADI DOPISNIKI PIŠEJO

Jaz in moj kraj leta 2000

Vračam se domov. Srce burno utripa in napetost pričakovanja. Z vsakim korakom je svet bolj prijazen, prebujajo se mehki spomini na zgodnja otroška leta.

Listje šelesti pod nogami in sonce se v zlatih pramenih usipa med zelenje poletnega gozda. V kristalno tišino žubori ptičje petje, cvetoči kostanji ovijajo svet v opojnem gradu... grofje Šaleški so mu dali ime; njemu in dolini — Šaleška dolina.

Srce se napolni z radostjo, zakipi in zavriska, da odmeva do prvih zasneženih gora: »Doma sem!«

Objame me živahen vrvež ljudi, na hribu me pozdravlja Velenjski grad. Nisi se dosti spremenil, moj kraj! Se vedno rasteš, ujet v vrvež ljudi, podprt z železobetonom in plastiko; ukrvljen s skrbmi, a z nasmehom na ustih.

Se vidi, o udarja na uho hropenje rudarskih strojev in trde besede rudarjev. Črno zlato lije v elektrarno in oplemeniteno žene stroje. Obkrožajo te zdravi, temnačni gozdovi; v njih se rjavijo rane prejšnjega desetletja in jezero se raste. Modrina se razliva

čez travnike, segajoč do Šostanja in še dlje... Si dobro razmisliš, človek?

Pogled lovi zelenice, nove ceste in moderne zgradbe. Ljudje se trenutek ustavljajo, nasmehnejo, poklepetajo med seboj in vedri hite dalje. Med žuborenje Pake se meša razigran smeh otrok, golobi se vzdigujejo visoko proti razžarjenemu nebu.

V mehki mrak se črta senca stare lipe. Med zelenjem blago dehtijo njeni blede cvetovi... Na vse strani razteza plemenito drevo očetov in dedov svoje šumeče roke; v nazobčanih listih je ujeta zgodovina, v nežnem popju se skriva prihodnost...

Kakšen boš, svet tretjega tisočletja? Se kolo časa vrtoglavno vrti naproti dobi miru ali ljudje spet ne bomo znali živeti v prijateljstvu med seboj in v sožitju z naravo?

Najprej moramo preoblikovati vsak svoj jaz, šele nato bomo lahko spreminjali svet... Nam bo uspelo?

Rok Poles, 8.a
OŠ Veljko Vlahovič
Titovo Velenje

V pripravo na konferenco občinske partijske organizacije, so se vključili tudi pionirji, ki so pisali na temo Jaz in moj kraj leta 2000. Najboljše spise so nagradili. Na sliki: Predsednica Irena Brložnik med izročitvijo nagrade Juretu Trampušu

Leto 2000 je vedno bližje

Leto 2000 je vedno bližje. Kakor kaže, bo naslednje tisočletje zelo umazano, natrpano z ljudmi...? Bomo videli?

»Zemljani so že zelo napredovali na tehničnem področju. Trenutno izdelujejo ladjo, ki bo...« Televizor se za hip ugasne. Potem pa se pojavi slika razburjenega napovedovalca, ki se trudi, da bi čim bolj hladnokrvno dejal: »Elektrike zman...« V hipu me prešine misel, ki mi pojasni, da sem prav slišal. Slišim ropotanje prezračevalnih naprav, ki pojenja. Začnem se dušiti. S težavo... Na srečo elektrika spet steče po žicah.

Vendar mislim, da bi spis lah-

ko pisal bolj optimistično. Tako le:

Odpravim se v službo. Z užitkom diham svež, čist zrak. Vsi ljudje so sedaj zadovoljni. Še nekaj let je potrebno, da bo svet brez meja, bolezni skoraj ni več. Ljudje se razumemo...

Na žalost pa obstaja tudi tretja — najhujša verzija:

S težavo se prebijamo skozi kadeče ruševine. Večina nas je že okuženih z radioaktivnimi snovmi. Zakaj ne naredimo samomora? Ne vem. Vlečemo naprej...

Tudi to se lahko zgodi. Če bomo ljudje pametni, lahko izključimo to možnost. Če? Če? Upo- da je v naših rokah! Zavedajmo se, da imamo samo eno življenje in samo en svet!!! Jure Trampuš
8. d razred OŠ Gustav Šilih
Titovo Velenje

TRIM POHOD NA PAŠKI KOZJAK

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje bo organizirala v nedeljo, 8. maja TRIM POHOD NA PAŠKI KOZJAK.

Začetek pohoda bo izpred gasilskega doma v Šaleku ob 8. do 10. ure, od koder bodo pohodniki nadaljevali že znano pot proti Gonžarju, Jurku do vrha Paškega Kozjaka.

To so tudi kontrolne točke, na katerih bodo pohodniki dobili žig. Poleg obvezne nove značke bodo dobili pohodniki tudi čaj, poiskati pa bodo morali tudi štiri praktična darila, ki bodo skrita v okolici planinskega doma. Če bo ob 8. uri deževalo, pohoda ne bo!

Knjižni kotichek

O knjigi, njenem namenu in pomenu, vemo veliko. Ničmanjšega pomena ne bi mogli pripisati knjižnicam. Vendar vanjo ni dovolj le stopiti, ampak si knjigo izposoditi in jo tudi prebrati.

Takih, ki so storili tako kot smo v zgornjih vrsticah zapisali mi, je bilo prejšnji mesec na oddelku za odrasle knjižnice kulturnega centra Ivana Napotnika v Titovem Velenju kar veliko, 1542. Od tega polovica odraslih, drugo polovico pa mladih. Na novo se jih je vpisalo 24 oziroma že 91 v letošnjih prvih treh mesecih. Prebrali pa naj bi več kot 3800 del, seveda največ leposlovnih, kamor sodijo romani Parfum, Razred, Zgodbar, Življenje po življenju, Vse lepote sveta, Šerugovo Potovanje k ljudem, pa Slovenska postna premišljevanja Matjaža Kmecla, ob koncu seznama iskanih del pa je tudi tokrat Stihovo delo To ni nobena pesem, to je ena sama ljubezen.

Ljubitelji Stihovih del bodo zagotovo prebrali naslednje vrstice in si knjigo **Kratke in izmišljene zgodbe iz let 1941—1945** izposodili ter prebrali. To je posebna Stihova knjiga. V njej je vse izmišljeno in hkrati vse do

kraja resnično. Je njegovo značilno avtobiografsko pričevanje nekdanjega partizana ter intelektualca, ki je na svoji koži doživel polom velike osvobodilne iluzije. To je zadnji list iz njegovega dnevnika, ki z ironijo in grenkobo govori na glas to, kar si večina na tihem misli.

Imeniten satirični roman, poln zabav in zgodb je Vojnovičeve delo **Življenje in nenavadne prigode vojaka Ivana Conkina**. Vojak Rdeče armade Ivan Conkin je preprosti in neroden kmečki fant. Ob Hitlerjevemu napadu na Sovjetsko zvezo v zaledju straži pozabljeno letalo, ljubi kmečko dekle Njuro in močuje z vaškimi čudaki. Zabrede pa tudi v težave, kjer igra pomembno vlogo tajna policijska organizacija.

Poleg prej omenjenih del ljubiteljem lepe pisane besede ter pogostim obiskovalcem oddelka za odrasle ponujamo v presojo tudi nekatere nove romane. **Imperij Sonca** je zgodovinski roman I. G. Ballarda, prav tako **Dan vojne** Whitley Strieberja. Istvan Bart pa je svojemu zgodovinsko ljubezenskemu romanu dal naslov **Rudolf — nesrečni prestolonaslednik**. Victorie Holt in njene **Demonskega ljubimca**, Segalovega **Razreda** in Hailejevega **Močnega zdravila** pa tako gotovo ni treba posebej predstavljati, saj avtorji sodijo med zelo brane pisce. Kdor pa ima raje dela domačih avtorjev, potem mu bo morda všeč delo Ivana Zormana **Slap letenja**, ali poezija Ifigeni-

je Zagoričnik **Kaj je v kamnu**, nove Mate Dolenc z naslovom **Praznik republike ali Abra kada-bra**. V zbirki Kmečka knjižna zbirka je izšel roman Ladislava Črnologarja **Trinosemdeset stopnic**, v zbirki Naj pa Skrivnosti na morskem dnu. Med novostmi naj omenimo še delo Mile Kacičeve — gledališke igralko — **Okus po grenkem**, **Razpočeno** Ferija Lainščka. Prihodnji mesec pa bo zagotovo med najboljše branimi knjigami Kavičev Dnevnik, saj je povpraševanje po njej že sedaj veliko.

Ker je bila knjižnica teden dni zaprta, pravijo knjižničarke pionirskega oddelka, je obiska v mesecu marcu bilo nekoliko manj kot so ga vajene. Kljub vsemu je prejšnji mesec obiskalo ta oddelk več kot 2100 mladih bralcev vseh starostnih skupin. Izposodili pa so si 4088 knjig.

Tako kot je nekoč Oton Župančič pesnil svojemu cicibanu je Feri Lainšček za svojo deklico Ferdinando in za vse zvedave otroke današnjega dne napisal vrsto prisrčnih pesmi in jih izdal v zbirki **Cicibanija**. Pesmi so se gale, lahkotne in razkrivajo čudeza in skrivnosti našega planeta. Knjižničarke Cicibanijo priporočajo vsem tistim, ki se radi zabavajo ob duhovitih verzih, ki jih je pesnik posvetil najmlajšim. Ena takšnih je Prometni prekršek: Ferdinanda in očka sta večeraj velikanski prekršek storila, z blatnimi čevlji sta po progi hodila!

Mlade bralce pa naj opozorimo še na dobrovoljne, zabavne, včasih napete, malo prismojene zgodbe, ki jih je Marjan Kramberger opisal v knjigi **Pasja zloženka**. Pisatelj Marjan sedemletni Kseniji ne more kupiti igrače, čeprav jih ima ona ogromno. Namesto tega si izmišlja zgodbe in se z njo ter psom Kolom igra najrazličnejše igre. To Ksenijo osrečuje. Dovolj jasno pa staršem Pasja zloženka pove, da otroku ni vse igrače, ampak da mu je najlepše takrat, kadar se z njimi poigrajo.

Med novimi knjigami, ki od prejšnjega meseca polnijo knjižne police pionirske knjižnice pa naj omenimo **Snežka** Mikija Muštra, za najmlajše **Kodeljica** v vesolju, **Pravljica o vodni kapljici**, slikanica **Jaz sem jaz**, Bratec in **Ključec s strehe**; za pionirje **Pesem od Lepe Vide**, za mladostno skupino pa **Slap letenja**, **Smeh stoletij in Onkraj Zarje**. Izbirali pa bodo lahko tudi med nekaterimi novimi strokovnimi deli.

MLADINSKA KNJIGA
Čeprav draginja ni obšla tudi knjig, je še vedno nekaj takih občanov, ki žele z novimi deli obogatiti svoje knjižne zbirke. Prejšnji mesec so v Mladinski knjižnici v Titovem Velenju prodali največ priročnikov z naslovom **Živeti modro**, pa Stihove **Kratke in izmišljene zgodbe**. Cvetkova Cilka za 20 tisočakov, Lunin setveni koledar dobite za 3800 dinarjev, Kondorjev klic (22.000 din) ter Reke, soteske, brzice (18.000 dinarjev) pa naj bi obogatile zasebne knjižnice v tem mesecu. Prav tako priročnik za šolarje in odrasle Človeško telo. Zanj boste morali odšteti 19.800 dinarjev.

RADIO VELENJE • RADIO VELENJE

Program

Radio Velenje oddaja na ultrakratkovalovnem območju na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (oddajnik Plešivec). Naročila za vaše čestitke in pozdrave, obvestila, reklame, sprejemamo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo, vsak delovni dan od 8. do 10. in od 11. do 13. ure, ob sredah pa od 13. do 16. ure. Vse informacije dobite po telefonu (063) 855-450.

PETEK, 6. maja: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljana); 16.15 Kdaj, kje, kaj? 16.30 Dogovarjamo se, odločamo; 17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 17.55 Poročila; 18.00 Vi izbirate, mi vrtimo.

NEDELJA, 8. maja: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25

Kdaj, kje, kaj? 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.00 Od vrat do vrat (v tej oddaji iščemo odgovore na vaše vprašanja, seveda na takšna, na katera jih sami niste uspeli dobiti. V oddaji bomo zavrteli odgovore na vprašanja zastavljena zadnjo nedeljo, vaše vprašanja pa bomo sprejemali od 12.30 dalje — naš telefon 855-963); 12.30 Konec opoldanskega oddajanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 9. maja: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kaj? 16.30 Obiskali smo; 17.00 Ponedeljkov šport na Radiu Velenje; 17.30 Vaše čestitke in pozdravi; 17.55 Poročila; 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe.

SREDA, 11. maja: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kaj? 16.30 Vaša krajevna skupnost; 17.00 Mi in vi (oddaja v živo). Vprašanja boste zastavljali po telefonu 855-963. Oddaja traja do 18.55, vmes ob 17.30 Vaše čestitke in pozdravi.

Srečanje pevskih zborov in oktetov

V petek, 6. maja ob 19.30 uri, bo v prostorih glasbene šole Frana Koruna koželjskega v Titovem Velenju revija odraslih pevskih zborov in oktetov velenjske občine.

Vstopnice po 2000 dinarjev dobite v glasbeni šoli ali domu kulture v Titovem Velenju.

—Mali nogomet—

Turnir v malem nogometu

Člani malonogometne ekipe Belih labodov iz Titovega Velenja bodo v soboto in nedeljo, 7. in 8. maja, na igrišču osnovne šole Gustava Šilih pripravili turnir, za katerega se lahko prijavite do jutri, 6. maja, v bistroju Zeleni bar na Kardeljevem trgu. Tega dne bo v Zele- nem baru ob 20. uri tudi zrebanje, ob prijavi pa je treba plačati 30.000 dinarjev.

... in v Kokarjah

Ob dnevu mladosti bodo turnir v malem nogometu pripravili tudi člani športnega društva Dreta iz Kokarij in ga obenem namenili spominu na dolgoletnega člana društva Franca Strgarja. Turnir bo 22. maja, nastopi lahko največ 40 ekip, prijave pa sprejemajo v bifeju Emil v Kokarjah, najkasneje do 16. maja. Plačati je treba 30.000 dinarjev, ob prehodnem pokalu pa za najboljše pripravljajo vabljuje denarne nagrade.

STANDARD-pasaža

od 12. maja do 18. junija

SEJEM

vse za dopust in prosti čas
camp prikolic, šotori, jadrane deske, čolni, kolesa, avtomobili

prvič
v titovem velenju

14. in 15. maja pred blagovnico STANDARD
SEJEM RABLJENE OPREME
pripeljite: kolesa, prikolic, čolne.....

P&T
ROKOPISI

Ureja:
Ivo Stropnik

1977—1988

Časopisna antologija šaleških pesnikov
Vlado Repnik — Niko Pavdler

Stane Žula

MORNARJEV
PRISTAN

Rad bi zaukal v mornarjev
pristan,
rad bi pokukal v tiste čeri,
kjer je v razvratu večna
pomlad,
kjer je ljubezen oltar
brez zadržanih navad
zakletih dni morale.
Tam te bi znova iskal
večna matrona ljubezni,
tam,
pri tebi brez besed,
le s svenkom bi srce odprl
in spoznanja se napil,
da sem trezen drugačen;
v hudem nagonu sem te iskal
in našel v hiši rdeči.
Oh, kaj bi govoril,
bila si vse;
še slep bi te našel:
cvet med podboji, dišeči.
Zakaj bi te s kurbo ozmerjal,
ko sem se vrnil k materi
svojih otrok.
Bila si v pristanu
pri mojem mornarju,
bila si mi vse,
ko sem bil sam.

Koledar

ČETRTEK, 5. maja — ANGEL PETEK, 6. maja — JUDITA SOBOTA, 7. maja — GIZELA NEDELJA, 8. maja — Dan R. Križa
PONEDELJEK, 9. maja — Dan zmage
TOREK, 10. maja — IZIDOR SREDA, 11. maja — ŽIGA

Mali oglasi

OTROŠKO POSTELJO, zibko in akvarij prodam. Telefon: 857-673.

NUDIM SOBO s kopalnico ter hrano — brezplačno poštenemu dekletu za delno pomoč v gospodinjstvu. Telefon: 884-143 v Lutušu.

UGODNO PRODRAM fiat 1300. Ivan Terzič Kardeljev trg 2 (stanovanje 107).

ŠOTOR »KORČULA« za štiri osebe ugodno prodam. Telefon: 062-842-789, popoldan.

TAM 5000, STAREJŠI LETNIK, po generalni (možnost nadgradnje za prevoz čebel), dva tomos-avtomatika K-3 in M-3, trajno žarno peč in štedilnik na trda goriva (desno kurišče, vodni kotliček) prodam. Naslov v upravljalni listi.

ROLETE IN ŽALUZIJE v vseh barvah in izvedbah izdelujemo ter vgrajujemo. Telefon: 24-296.

NOVO VIDEOKAMERO rekorder VHS (kamkorder) Philips VKR 6820 (v garanciji in plačana carina) — prodam. Telefon: 853-411.

UGODNO PRODRAM elektromotor 10 KS, puhalnik, kosilnico in 16 panjev s prašilčki. Telefon: 881-076 po 20. uri.

PARCELO ZA VIKEND na Paškem Kozjaku 830 m² prodam. Voda, elektrika in bivalna baraka na parceli. Telefon: 721-325 po 15 uri.

ZELO DOBRO ohranjen Mercedes 240 D, letnik 1975 prodam. Telefon: 858-751.

SKORAJ NOVO usnjeno sedelno garnituro »DELFIN« ugodno prodam. Telefon 858-751.

PRODAM FIAT 126 P, letnik 1979 in videorekorder AKAI. Telefon: 856-575.

PRODAM WARTBURG, letnik 1979, karamboliran prednji del, novo prednjo haubo in dve novi gumi TRAYAL 165 x 13. Franc Krt, Kersnikova 7, Titovo Velenje. Informacije tudi telefon: 856-181, interna 09, vsak dan od 11.—15. ure, razen sobote in nedelje.

BARVNI TELEVIZOR, ekran 57 cm in dve prišiti odeji iz puha prodam. Telefon: 856-082.

ČRNO BELI televizor Gorenje in radio-kasetofon FISHER poceni prodam. Telefon: 855-696.

MZ 250 TS, športno urejen prodam. Telefon: 857-224.

STANOVANJE DVOSOBNO oddam za 1—2 leti s enoletnim predplačilom. Telefon v uredništvu.

ŠIVALNI STROJ RUŽA STEP — rokavni prodam. Telefon: 882-752.

STOJICO IN KOŠARICO za dojenčka prodam. Mirko Ramšak, Šalek 83, Titovo Velenje.

Gibanje prebivalstva

POROKE:

Danijel Gorinšek, roj. 1966, varilec iz Titovega Velenja in Alenka Železnik, roj. 1966, fotostavka iz Titovega Velenja, Stipo Sumić, roj. 1958, ključavničar iz Tugovičev in Matilda Banović, roj. 1966, strojepiska iz Dokanija, Vinko Pajenk, roj. 1963, rudar iz Andraža nad Polzelo in Romana Dvorjak, roj. 1964, delavka iz Topolšice, Anton Hudournik, roj. 1958, rudar iz Titovega Velenja in Štefka Videmšek, roj. 1966, delavka iz Titovega Velenja, Igor Hrustelj, roj. 1963, voznik iz Sešče pri Preboldu in Danica Storman, roj. 1964, prometni tehnik iz Sešče pri Preboldu, Mehmedalija Dahalić, roj. 1962, rudar iz Snagovega in Mirsada Mujaković, roj. 1968, delavka iz Titovega Velenja, Emil Strgar, roj. 1959, strugar iz Titovega Velenja in Zlatka Zupan, roj. 1967, tekst. konfektor iz Kavč, Stanko Gril, roj.

1963, strojni tehnik-kmetovalec iz Plešivca in Ivanka Gril, roj. 1961, inženir kemijske tehnologije iz Gaberk.

Vladimir Škruba, roj. 1960, str. ključavničar iz Titovega Velenja in Jožica Vodovnik, roj. 1969, kuharica iz Gaberk, Igor Marin, roj. 1966, kuhar iz Podkrajja pri Velenju in Zdenka Kežar, roj. 1961, ekon. tehnik iz Zgornje Sorice, Andrej Novak, roj. 1965, rudarski tehnik iz Kavč in Lidijsa Marin, roj. 1968, frizerka iz Podkrajja pri Velenju, Vojko Krajnc, roj. 1964, RTV mehanik iz Titovega Velenja in Marjeta Gomboc, roj. 1967, prodajalka iz Titovega Velenja, Marjan Artič, roj. 1960, mizar iz Dobovca pri Rogatcu in Zdenka Stiplošek, roj. 1966, prodajalka iz Nebojs.

Miran Venek, roj. 1965, orodjar iz Topolšice in Albina Žel, roj. 1958, natakarica iz Topolšice, Milan Sedovnik, roj. 1964, varilec iz Lipja in Cilka Lemež, roj. 1965, krojačica iz Podkrajja pri Velenju, Franc Pogorevc, roj. 1960, rudar iz Titovega Velenja in Angela Kočnik, roj. 1955, delavka iz Titovega Velenja.

SMRTI:

Anton Salamun, inv. upokojenec iz Titovega Velenja, Stari trg št. 19, roj.

CELJE od 14. do 22. maja

VELIKI PRODAJNI POMLADANSKI SEJEM

Izjemno ugodni nakupi vseh vrst blaga

Velika izbira med ponudbo obrtnikov, trgovskih hiš in proizvođačih vodnih organizacij

Sejem ugodnih nakupov in razvedrila

Golovec Celje bo za vas v teh dneh odprt od 9. do 19. ure.

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA
nama
LJUBLJANA

NOVO,
NOVO,
NOVO

v Namini veleblagovnici

Od 4. maja dalje brezplačna dostava kupljenega blaga v vrednosti nad 100 tisoč

terme topolšica

Hotel VESNA Topolšica vabi:

v soboto, 7. maja, ob 20. uri na

PLES

z ansamblom NOČNA IZMENA

Od 27. aprila dalje je spet odprt Bife »PRI VRELCU«, kjer lahko sedaj igrate tudi biljard.

Vabljeni!

le vekos

DO »VEKOS« n. sub. o.
TITOVO VELENJE

»TOZD KOMUNALNA OSKRBA«

Po sklepu delavskega sveta z dne 14. 4. 1988 objavljamo

JAVNO PRODAJO

poslovnega prostora v Titovem Velenju, Ul. Veljka Vlahoviča 44, (v veleblagovnici MERX). Poslovni prostor meri 13,71 m².

Začetna licitacijska cena znaša
25.077.668 din

Sodelujejo lahko le kupci, ki bodo pred javno prodajo vplačali 10 % od začetne cene. Kupec, ki bo uspel na javni prodaji, bo moral v 30 dneh poravnati vso kupnino. Neuspešnim kupcem bomo vplačane pogoje vrnili takoj po opravljeni javni prodaji. Davek plača kupec. Javna prodaja bo dne 6. 5. 1988 ob 10.00 uri v poslovnih prostorih, Ul. Veljka Vlahoviča 44, Titovo Velenje (v drugi etaži blagovnice MERX).

V SPOMIN

Prezgodaj se je poslovila naša dolgoletna sodelavka

**Alojzija
Špoljar**

Družini in vsem njenim izrekamo sožalje!

Delavci delovne organizacije Gorenje-Servis

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega sinčka

**Uroša
Razbornika**

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v najtežjih trenutkih pomagali in stali ob strani.

Žalujejo: mami, ati, dedi, oma in vsi ostali

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi dragega moža, očeta, dedka in tasta

**Leopolda
Mikeka**

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam pomagali v najtežjih trenutkih, darovali cvetje, nam stali ob strani in našega dragega v tako velikem številu pospremili na zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo za pomoč dr. Pirtovski, sodelavcem TEŠ, godbi Zarja, pevcem, GD Paška vas, govorniku Ivo Ojstršku, duhovnikom za opravljen obred ter vsem, ki ste nam izrazili sožalje.

Žalujejo: žena Marija, sinova Leopold in Klemen z družinami, trije vnuki, hčerka Marina in tačca.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame in stare mame

**Kristine
Zabukovnik**

rojene 11. 7. 1930

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam tako nesebično pomagali in darovali cvetje ter jo pospremili k njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi duhovniku, pevcem in govornikom ter vsem, ki ste nam izrekli sožalje.

Žalujejo — vsi njeni

Aprilska pozeba prepolovila pridelek

Spomnimo se, da je bila zima leta 1985 izredno huda in mrzla in je na sadnem drevju naredila neprecenljivo škodo. Sadjarji še danes, po treh letih, sanirajo prenekateri sadovnjaki, ki je bil poškodovan zaradi zmrzali. Tudi pri TOK Kmetijstvo Šoštanj, oziroma delovni enoti na Turnu, se po treh letih čutijo posledice, ki jih je takratna zima povzročila v njihovih sadovnjakih. Zaradi pozebe so morali precej skrbeti na sad na velenjskem griču, znano je, da so ga zasadili z novimi vrstami jablan, delno sanacijo pa so morali opraviti tudi na drugih nasadih.

Letošnja zima je bila povsem drugačna, takorekoč v prid sadjarjem, seveda pa je milejša zima povzročila hitrejši razvoj škodljivcev in raznih bolezni, zato je treba zaščititi drevja nameniti mnogo več pozornosti. Na Turnu so nam povedali, da je letošnji nastavek cvetov sadnega drevja bil skoraj nadpovprečen, kar je kazalo na dobro letino. Vsa upanja dobre letine pa je preprečil nepričakovano zapadli sneg, 24. aprila, zlasti pa dan za tem močna pozeba. Pri približno minus pet stopinj, je pozeba na sadnem

Vse je že kazalo na najboljšo, pozeba pa je naredila spet svoje.

drevju TOK Kmetijstvo Šoštanj, naredila na nekaterih zgodnjih vrstah jablan, veliko škodo, predvsem na vrsti idared, kjer bo pridelek manjši kar za tridesetino.

Po prvih ocenah pa to pomeni, polovico manjši pridelek kot so načrtovali in s tem seveda bistveno manjši dohodek.

Delavci na Turnu so doslej že opravili zimski rez jablan, pognojili sadovnjake in opravili že

tretje škropljenje. Naredili so nove opore za drevesa, na velenjski plantaži pa so posejali travo v vmesnih pasovih in se posvetili vzgoji novega nasada. V poletnih mesecih bodo opravili še zeleni, oziroma poletni rez jablan. Med drugim jih čaka še gnojenje travnikov, konec maja siliranje trave,

priprave na setev silazne koruze, gnojenje, škropljenje proti plevu in seveda setev sema. Kot so povedali, z nabavo strojnih pripomočkov pri nas ni težav, le denarja je premalo. Nekaj več težav je z nabavo rezervnih delov.

Kljub temu, da se jih nekaj še dobi, so izredno dragi. Zato bo potrebno storiti vse, da bo okvar čim manj in skrb za stroje večja.

Tudi škropiv in gnojil ne primanjkuje, le cene so izredno visoke, to pa sadjarjem povzroča veliko težav, zlasti pri oblikovanju končne cene sadja.

24. APRIL: POMLAD — ZIMA ...

... tiste, ki verjamejo vremenoslovcem, sneg ni presenetil ...

Savinjski gaj

Za 10-letnico še lepši

Vrtnarji in domačini so pridno delali in gaj je znova lep

Pomlad je bila lepa, že skorajda presenetljivo, do tiste nesrečne aprilske nedelje, ko je v spodnjem delu Gornje Savinjske doline zapadlo toliko snega kot vso zimo skupaj. Seveda je pri tem treba upoštevati, da je bilo letošnje zimo snežne odeje le za vzorec. Več škode kot sneg je razumljivo povzročila zmrzal v ponedeljek zjutraj, ki je sadjarje spravila v obup. Na Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi v Mozirju pravijo, da na poljih in travnikih hujših posledic ne bo in tudi preostala pomladanska opravila ne bodo preveč kasnila, če seveda vreme še vnaprej ne bo preveč nagajalo, obilne pa bodo posledice pri sadjarjih.

Pozeba je zlasti prizadela nasade ribeza, hudo škodovala vsemu koščkastemu drevju in seveda orehom, pa tudi zgodnjim vrstam jabolč. Škoda in posledice so v predprazničnih dneh še ocenjevali, zadnje besedo pa bo kljub vsemu imela narava.

Tudi cvetju ni bilo prizanešeno. Pri tem seveda velja na prvem mestu omeniti Savinjski gaj, ki so ga tudi letošnje vzorno uredili in pripravili za tisoče obiskovalcev od vsepovsod. Letos je to še posebej pomembno, saj ta čudoviti park slavi svojo desetletnico, slovenski vrtnarji in domačini bodo primerno slovesnost pripravili v juniju, seveda pa so vsi skupaj in mozirski vrtnar Jože Skornšek, brez katerega gaja ne bi bil takšen kot je, pomladi opravili ogromno dela. Kljub obilici dela doma so se slovenski vrtnarji znova radi odzvali in priskrbeli na pomoč pri nujnih delih v Savinjskem gaju. Dela je bilo veliko in dobro so ga opravili, v soboto pred nedeljskim sneženjem so ga tudi uradno odprli in

Fantiču se je nasmehnila sreča in z nekaj pomoči je lep krap pristal v njegovih rokah

zvečer pripravili vsakoletni cvetlični ples, zjutraj pa se nemočno čudili kar precej debeli snežni odeji.

Posledice seveda bodo, vendar je razstava cvetja v naravi ob prelepi Savinji v Mozirju vseeno več kot vredna ogleda. Vabi tudi ribnik ob gaju, oba sta nedeljiva celota, v njem je veliko lepih rib, dober prijem pa je ob spretnosti in znanju odvisen tudi od sreče. Ribnik vabi vse prave in »neprave« ribiče, ob morebitnem uplenu pa ponuja več kot potrebno in koristno sprostitev.

J. P.

60-letnica A. Zavolovška

Ob življenjskem jubileju akademskega slikarja Alojza Zavolovška so 22. aprila v Kulturnem centru Ivana Napotnika odprli pregledno razstavo in z njo predstavili 70 akvarelov, olj in risb od leta 1956 do danes. Razstavo je pripravil velenjski kulturni center v sodelovanju s celjskim Likovnim salonom, mariborsko Umetnostno galerijo in zvezo kulturnih organizacij občine Mozirje. V Titovem Velenju bo razstava na ogled do 24. maja, v letošnjem letu pa jo bodo postavili še v ostalih sodelujočih razstaviščih.

Številnim čestitkam ob življenjskem prazniku Lojzeta Zavolovška se pridružujeta tudi uredništvi Našega časa in Radia Velenje, pogovor o njegovi bogati življenjski in ustvarjalni poti pa bomo objavili v prihodnji številki Našega časa. (posnetek vos)

čarjev je značilna skoraj za vsa slovenska smučišča. Golte pri tem niso nobena izjema. Zastoj na sedežnici Medvedjak je, po besedah Jožeta Melanška, povzročila že prej omenjena januarska okvara Ročke. »Upamo, da se bomo z izgradnjo nove dvosedežnice dolgem vrstam izognili že prihodnjo sezono. Dvosedežnica Smreko-vec, kot jo imenujemo, bo popeljala obiskovalce Golte od hotela na Stare stane. Prve korake smo že naredili. Sicer pa gre pri tem za aktivnosti, ki trajajo že več kot tri leta. Skupaj z družbenim svetom za delovanje in razvoj RTC Golte, ki vključujejo poleg velenjske še žalsko, celjsko in mozirsko občino ter sozdom Merx smo se dogovorili, da je prav letos čas, ko moramo odpraviti ozka grla na naših smučiščih. Nenaadno nam je pospešitev aktivnosti narekovala tudi vključitev smučarske zveze v naše dejavnosti, katerih razširitev je omogočila napeljava vodovoda na vrh Medvedjaka in s tem možnost za pripravo umetnega snega,« poudarja direktor RTC Golte Jože Melanšek. Smučarski poligon na Medvednjaku je lansko zimsko sezono s pridom koristila vrsta obiskovalcev. Samo člani alpske reprezentance so opravili 305 treningov, skakalci 20. Na vseh je sodelovalo več kot 3300 tekmovalcev. Ker je povezovanje rekreativno športne dejavnosti s turizmom ena od prednostnih nalog nadaljnjega razvoja RTC

Golte, je izgradnja dvosedežnice potrebna, da ne rečemo nujna.

Delavci rekreacijskega smučarskega središča nad Mozirjem že nekaj let poudarjajo, da za smučanje in uspešno sezono ni dovolj le sneg, ampak je treba obiskovalcem ponuditi še kaj več. Da so prišli od besed k dejanjem, kažejo že letošnja prizadevanja na tem področju. Vrsta rekreativnih in drugih spremljajočih prireditev, pripravili so jih skoraj vsako drugo soboto, so »prinesle« v letošnjem tromesečju več kot 25 milijonov dinarjev prihodka. Z doseženimi spodbudnimi rezultati ni le opravičil svojega osebnega dohodka organizator izvenpenzijske ponudbe. Bolj pomembno je spoznanje, da ta predstavlja pomemben dodaten vir zaslužka, kateremu tudi na Golteh prejšnja leta niso namenili nobene pozornosti.

Zimske sezone je torej konec. Toda, le za ljubitelje snežno belih opojnosti. Za delavce RTC Golte pomeni ta čas snovanje načrtov za poletno sezono, konec koncev pa tudi že za prihodnjo zimski čas. Po besedah Jožeta Melanška ga bodo poskušali izkoristiti čim bolj, seveda v zadovoljstvo vseh, ki bodo prišli na Golte tudi v naslednjih mesecih. Naj ob koncu povemo, da bo nihalka vozila obiskovalce do hotela ob delavnikih od 8. do 16. ure (vsaki dve uri), ob praznikih od 8. do 18. ure.

... presenetil pa je tulipane ...

... Posledica snega: veliko polomljenih vej. Vrba žalujka ob Tomšičevi je bila menda tako »zdelana«, da so jo stanovalci kar podrli

RTC Golte

Že prihodnjo sezono nova dvosedežnica

Zima se je uradno poslovila, predpraznične snežne nedeljske padavine pa so pokazale, da narava hoče imeti svoj prav neglede na čas.

Za lansko zimsko sezono, pravijo na Golteh, ne velja le to, da zima pomete z repom, ampak da je bila ta zanje dokaj dolga. Sedežnice in vlečnice so za vse ljubitelje snežne opojnosti in zimskih radosti »pognali« 29. novembra lani, uradno pa zimsko sezono zaključili 10. aprila. 120 obratovalnih dni, 51.684 obiskovalcev je sicer nekoliko manj kot v enakem lanskem obdobju. Razlogi za 87 odstotni obisk v primerjavi z letom prej tičijo

predvsem v muhavosti narave (odjuga, vetrovni dnevi), eden od večjih vzrokov pa je tudi manjša prodaja sezonskih in letnih kart. Padec kupne moči nikomur ne prizanaša, tudi smučarjem ne. Svoje pa je »prispevala« še dvomesečna okvara vlečnice Ročka.

Nekoliko skromnejši od pričakovanih so bili tudi rezultati gospodarjenja. Poslovno leto 1987 so delavci RTC Golte zaključili s 754 milijoni dinarjev izgube, ki pa so jo ob zaključnem računu članice sozda Merx pokrile.

Dolge vrste in s tem nejevolja smu-

Ivana Krambergerja, znanega slovenskega dobrotnika in posebnega smo pred nedav-

nim srečali in spoznali tudi v središču Titovega Velenja, kjer je prodajal svojo knjigo »Trnova pot«. Čisti dobiček od prodaje svoje knjige bo namenil za otroke, ki potrebujejo pomoč.

S svojim muzejskim avtomobilom, iskrivostjo in jedkostjo svojih besed, je kar dobro zabaval ljudi, ki se jih je okrog njega nabralo zares polno, tu in tam je njegovo knjigo kdo celo kupil.

Pa so prišli možje postave, zahtevali dokumente, kaj so dejali nismo slišali, pa se je Ivan Kramberger nenadoma ujezil, pospravil knjige in trenutno medijsko najpopularnejši Jugoslovčan, predvsem dobrotnik, je odpeljal s Cankarjeve ulice. Še prej je dejal, da ga v Titovo Velenje ne bo nikoli več.

... Še prej pa so rešili mladi ptičji zarod in ptičjo hišico prestavili na drugo drevo (posnetki: S. Vovk)